

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
FILOZOFICKÁ FAKULTA

KATEDRA DĚJIN UMĚNÍ

SOCHAŘSKÁ TVORBA ALENY HONCOVÉ

Bakalářská diplomová práce

Michaela Kubánková

Vedoucí práce: doc. PaedDr. Alena Kavčáková, Dr.

Olomouc 2021

Čestné prohlášení:

Prohlašuji, že jsem bakalářskou diplomovou práci, vypracovala samostatně uvedla jsem všechny použité podklady a literaturu.

V Olomouci 12. prosince 2021

Michaela Kubánková

Počet znaků: 75 627

Poděkování

Ráda bych poděkovala doc. PaedDr. Aleně Kavčákové, Dr., za odborné vedení a cenné připomínky. Dále pak Jolaně Kimlové, za ochotu a poskytnuté informace a všem pracovníkům institucí, které jsem kontaktovala.

Obsah

1 Úvod	5
2 Přehled bádání	6
3 Kulturní dění v padesátých a šedesátých letech	9
4 Biografie Aleny Honcové	15
5 Dílo	19
5.1 Tvorba Aleny Honcové v rámci skupiny <i>Etapa</i>	19
5.2 Portrétní plastiky.....	26
6 Závěr	31
8 Prameny	34
9 Periodika	34
10 Literatura	35
11 Katalogy výstav	37
12 Internetové zdroje	39
13 Výstavy	41
14 Seznam obrazové přílohy	44
15 Obrazová příloha	49
16 Anotace.....	79

1 Úvod

Sochařská tvorba Aleny Honcové, která působila během šedesátých let dvacátého století v tvůrčí skupině Etapa, je orientovaná především na portrétní plastiky žen a drobnější díla. Začátky její tvorby ovlivnil Otakar Španiel na Akademii výtvarných umění v Praze a později oceňovala sociální civilismus Otty Gutfreunda.

I přes tuto skutečnost, že jsou její díla zastoupena v nejrůznějších veřejných sbírkách, nejvíce pak v Galerii umění Karlovy Vary, je jméno sochařky odborné veřejnosti méně známé.

Cílem této práce je monograficky zhodnotit život a dílo sochařky Aleny Honcové. Následující text je rozdělen do několika kapitol. První část je zaměřena na dosavadní stav bádání, který chronologicky podává veškeré nalezené informace hovořící o Aleně Honcové.

Navazující kapitola přibližuje politickou situaci, umělecký kontext při rozvoji výtvarných skupin a nastiňuje zájem umělců k soudobému evropskému umění a počátky Informelu a Nové figurace v Československu na začátku šedesátých let dvacátého století. Dále se zabývá historií, aktivitami a názorovými platformami tvůrčí skupiny Etapy, do níž patřila Alena Honcová.

Další kapitola se zabývá osobním příběhem Aleny Honcové. Uvedená fakta jsou podložena archivními materiály, pozůstalostí umělkyně a taktéž neméně důležitým zdrojem se stal osobní rozhovor s dcerou sochařky, s Jolanou Kimlovou, která pomohla s přiblížením její osobnosti.

Pátá kapitola uvádí charakteristiku jednotlivých uměleckých prací. Díla jsou rozdělena do dvou podkapitol. První podkapitola je zaměřena na figurální plastiku a především se zabývá díly vytvořenými od konce padesátých let do poloviny šedesátých let dvacátého století. Některá umělecká díla byla srovnána s pracemi jiných umělců, na základě námětové či stylové analogie. Součástí práce je obrazová příloha, která přibližuje jak tvorbu Aleny Honcové, tak i její osobní příběh.

Základem diplomové práce byl terénní výzkum, kontakt s galeriemi a pozůstalost umělkyně. Těžištěm získaných údajů byly taktéž katalogy výstav, články v dobových časopisech a odborné publikace.

2 Přehled bádání

Aleně Honcové nebyla v odborné literatuře věnovaná veliká pozornost. Objevují se pouze základní informace o jejím narození a studiu, a to především v katalozích. Poprvé je tak učiněno v katalogu z výstavy I. *přehlídka československého výtvarného umění za rok 1949–1951*.¹

V roce 1955 se jméno Aleny Honcové objevuje v *Dodatcích ke slovníku československých výtvarných umělců*² od autora Prokopa Tomana. Většina informací byla přebrána z katalogů z přehlídek československého výtvarného umění.

V roce 1960 se konala výstava stipendijních prací za léta 1958–1959 a k této události se vyjádřil historik umění Antonín Hartmann v článku „*Stipendisté 58–59*“³. Text byl recenzí výstavy mladých umělců, kteří získali tvůrčí stipendium, jenž uděloval Český fond výtvarných umění. Autor článku tuto expozici zhodnotil velmi kladně. Konkrétně u díla Aleny Honcové se pozitivně vyjádřil k jejímu cítění formy, avšak neudal určitý příklad sochy.⁴

Dále v šedesátých letech byla Alena Honcová součástí několika kolektivních katalogů, a to především společných katalogů tvůrčí skupiny Etapy.⁵ Nicméně se o sochařce objevují pouze heslovité informace, anebo pouze údaje k vystavovaným dílům.

V roce 1966 věnoval větší pozornost sochařské tvorbě Aleny Honcové Jiří Padrta⁶ ve svém článku „*Pražské výstavy*“.⁷ Expozice, jež se konala v Alšově síni Umělecké besedy v Praze, byla tvořena díly Tvůrčí skupiny Etapy. Sochařku označil jako překvapení výstavy, neboť viděl její výrazný talent v jejích drobných plastikách, avšak negativum nacházel v roztěkanosti prací, které měly pozoruhodné myšlenky, nicméně byla každá jiná.⁸ V publikaci byla otištěná plastika s názvem *Figura* z roku 1965.⁹

¹ Dále potom na III. *Členské výstavě* (kat. výst.), Praha 1952. – Jiří Šetlík – Libuše Brožková, – Eva Bužgová (edd.), *Deset let Československé lidové demokratické republiky ve výtvarném umění* (kat. výst.) Praha 1955. – III. *Přehlídce československého výtvarného umění* (kat. výst.), Praha 1955.

² Prokop Toman (ed.), *Dodatky ke slovníku československých výtvarných umělců*, Praha 1955, s. 73.

³ Antonín Hartman, *Stipendisté 58–59* in: *Výtvarná práce VII*, 1960, s. 7.

⁴ Ibidem.

⁵ V šedesátých to byly například tyto katalogy: *Realizace* (kat. výst.), Galerie Václava Špály v Praze 1961. – *Etapa* (kat. výst.), Galerie Václava Špály v Praze 1961. – Eva Petrová, *Socha a kresba* (kat. výst.), Praha Galerie Mánes 1967.

⁶ Jiří Padrta (1929–1978) Umělecký kritik, který nikdy nestudoval dějiny umění, Působil v roce 1956 ve Francii, psal pro *Výtvarnou práci* a *Výtvarné umění*, pomohl v očích veřejnosti legitimizovat tvorbu mladé generace umělců, byl ve skupině Křižovatka, během sedmdesátých let se stal nežádoucím teoretikem a ztratil jakoukoliv možnost publikovat. Viz <https://www.artlist.cz/teoretici/jiri-padrta-108429/> (vyhledáno 1. 03. 2021)

⁷ Jiří Padrta, *Pražské výstavy*, *Výtvarná práce XI*, 1966, č. 11, s. 4.

⁸ Ibidem.

⁹ Nicméně katalog tuto plastiku uvádí jako *Postava*.

V sedmdesátých letech se lze se jménem Aleny Honcové setkat pouze v kolektivních katalozích, které byly vydávány k výsledkům výtvarných soutěží, jež byly především zaměřeny na náměty rodiny a mateřství.¹⁰

Větší pozornost jí věnovala v roce 1981 teoretička umění Marie Halířová Muchová v knize *Portrétní tvorba*.¹¹ Autorka knihy krátce představuje tvorbu Aleny Honcové. Ústřední bod tvorby umělkyně nacházela Muchová ve figurálních kompozicích žen a portrétních plastikách. Součástí textu byl seznam ocenění a reprodukce plastiky *Marcela – Tanečnice*¹² z roku 1975.

V roce 1984 vyšel ve *Výtvarné kultuře*¹³ medailon o Aleně Honcové, který byl napsán Květou Křížovou a lze ho označit za nejobsáhlejší. Představila její neznámější plastiky, jež je umístila s přesností do period sochařčiny výtvarné dráhy. S tvrzením, že těžištěm její tvorby byly portréty, ke kterým se v průběhu své umělecké dráhy vracela, lze v podstatě souhlasit. Mimo medailonu jsou v publikaci otištěné některé reprodukce soch.

Květou Křížovou byl v roce 1990 ještě zpracován jediný autorský katalog. V úvodní části vyzdvihovala drobnou plastiku Aleny Honcové. Dále si text kladl za cíl přiblížit hlavní myšlenky děl Aleny Honcové. Součástí katalogu byl výběr výstav, seznam ocenění a reprodukce několika plastik, kterým ale chyběla datace.

V roce 1995 v příspěvku o tvůrčí skupině Etapa zahrnuje Eva Petrová heslovitou informaci o sochařčině tvorbě v *Nové encyklopedii českého výtvarného umění*.¹⁴ S činností Aleny Honcové seznamoval také *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců*¹⁵ z roku 1999. V knize se objevuje stručný životopis Aleny Honcové, ve kterém je krátce charakterizovaná její tvorba, seznam několika významnějších kolektivních výstav a získaná ocenění. Slovník čerpá především z informací obsažených v katalozích a z knihy Marie Halířové Muchové.

V roce 2008 vyšel se sochařkou jediný rozhovor,¹⁶ ve kterém se ve zkratce rozpovídala o svém životě s jejím manželem Václavem Kimlem¹⁷ a její dcerou Jolanou,¹⁸

---

¹⁰ Alena Honcová byla součástí těchto výstavní katalogů: Jaroslav Hlaváček, *Manželství, rodičovství a život našich dětí v obrazech, sochách, grafice a užitém umění* (kat. výst.), Praha 1974. – Zdeněk Kostka, *Žena v současné tvorbě* (kat. výst.), Praha 1976. – *Výtvarní umělci dětem*, (kat. výst.), Praha 1979.

¹¹ Marie Halířová – Muchová, *Portrétní tvorba*, Praha 1981.

¹² Alena Honcová, *Marcela – Tanečnice*, před r. 1975, polychromovaná pálená hlína, v. 49 cm.

¹³ Květa Křížová, Z ateliéru Aleny Honcové, in: *Výtvarná kultura*, 1984, r. 8, č. 6 s. 41–43.

¹⁴ EP [Eva Petrová], heslo Etapa in: Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění I*, Praha 1995, s. 167.

¹⁵ Zbýšek Malý (ed.), *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950–1999*, Ostrava 1999, s. 245–246.

¹⁶ Břetislav Uhlář, Alena Honcová: S Kimlem jsme souzněli, *Moravskoslezský deník VIII*, Ostrava 2008, s. 32.

kteří se taktéž věnovali umělecké tvorbě, nicméně o tvorbě Aleny Honcové rozhovor nic nového nepřinesl.

---

¹⁷ Václav Kiml (1928–2001) malíř českých krajin, které vytvářel pomocí specifických výtvarných znaků a osobité barevnosti. Studoval u profesora J. Masáka na Škole dekorativních umění v Praze (1946-1947) aj. Bauchy a E. Filly na VŠUP v Praze (1947-1952). Od 1960 člen skupiny Etapa. Viz Zbyšek Malý (ed.) *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950–2000 V.*, Ostrava 2000, s. 172.

¹⁸ Jolana Kimlová se narodila 12. 11. v Praze. Stejně jako její rodiče se vydala uměleckou dráhou a od roku 1994 studovala na VŠUP v Praze u profesora Jana Solperry. Věnuje se malbě, kresbě a volné i užité grafice. Viz <https://cs.isabart.org/person/14068> (vyhledáno 27. 2. 2020)

3 Kulturní dění v padesátých a šedesátých letech

Počátek padesátých let představoval dobu, v němž téměř ustal výtvarný život. Umění se stalo nástrojem šíření propagandy s úmyslem vzbudit společnost k naplňování cílů komunistické strany.¹⁹ Ústředním pojmem socialistické kultury se stal tzv. socialistický realismus, který se projevoval hlavně ideologicky pojatými tématy oslav vítězství, práce či zobrazováním samotných sovětských vůdců.²⁰ Vůči těmto dogmatům hledala tzv. neoficiální česká výtvarná scéna v průběhu padesátých a šedesátých let svůj umělecký výraz, který by byl v opozici socialistického realismu.²¹ Přes omezené možnosti, které byly v totalitním režimu, tak také pokračoval avantgardní pohyb.²² Objevoval se v názorových vrstvách a generačních kruzích. Vytvořily se dvě linie, jež navázaly na tvarosloví předválečného moderního umění a na nepřerušenu linii surrealismu a imaginativní tvorby.²³

K nejčtenějším podnětům k oživení českého umění přicházelo po roce 1956. Po Chruščově projevu *Kult osobnosti a jeho důsledky*, který přednesl na zasedání XX. sjezdu KSSS, nastalo jisté uvolnění jak v životě občana, tak i v kulturním dění.²⁴

Byla prosazena změna Svazu československých výtvarných umělců²⁵ a byly stanoveny nové paragrafy, jež umožňovaly zakládat tvůrčí skupiny.²⁶ Mezi takto zakládající celky, které se snažily rozšiřovat moderní výraz, patřily skupiny Máj 57, UB 12 anebo Trasa.²⁷

Skupina Máj 57, která se uvedla výstavou v Obecním domě zahájenou 31. května 1957,²⁸ se neopírala o žádný konkrétní program a výtvarný názor umělců této skupiny měl široké rozpětí. Hlavním inspiračním zdrojem byla Francie a malba pařížské školy, skupina se taktéž přihlašovala k dílům Václava Špály, Rudolfa Kremlíčky či Josefa Šímy.²⁹ Nejspíše

---

¹⁹ Pavel Halík, Padesátá léta, in: Polana Bregantová – Rostislav Švácha – Marie Platovská (ed.), *Dějiny českého výtvarného umění*, Praha 2005, s. 279.

²⁰ Robert C. Tucker, *Stalin: revoluce shora 1928–1941*, Liberec 1995, s. 9.

²¹ Jiří Ševčík – Pavlína Morganová – Dagmar Dušková, *České umění 1938–1989, programy, kritické texty, dokumenty*, Praha 2001, s. 189.

²² Mahulena Nešlehová (ed.), *Poselství jiného výrazu: Pojetí informelu v českém umění 50. a první poloviny 60. let*, Praha 1997, s. 35.

²³ Ibidem, s. 35.

²⁴ Pavel Halík, (pozn. 19.), s. 279.

²⁵ Bylo posláno několik otevřených dopisů SČSVU podepsanými mladými výtvarníky a posluchači VŠUP. Viz Marie Judlová, Úvod, in: Hana Hamplová (ed.), *Ohniska znovuzrození: české umění 1956–1963*, Praha 1994 s. 14.

²⁶ Ibidem, s. 10.

²⁷ Mahulena Nešlehová, Odvrácená tvář modernismu, in: Hana Hamplová (ed.), *Ohniska znovuzrození: české umění 1956–1963*, Praha 1994, s. 192.

²⁸ Jiří Ševčík – Pavlína Morganová – Dagmar Dušková, (pozn. 21), s. 186.

²⁹ Adriana Primusová – Marie Klimešová (ed.), *Skupina Máj 57*, Praha 2007, s. 22–24.

hlavní autoritou a mluvčím Máje 57 se stal Miloslav Chlupáč,³⁰ který měl široký rozhled, teoretické uvažování a byl otevřený ke všem tématům.³¹ Byl zasažen lekcí kubismu a vycházel především z díla Henryho Moora. Ve své tvorbě pracoval s harmonizující formou a absolutním tvarem.³²

Trasa naopak čerpala z díla Fernarda Légera, a to především z jeho pevností formy.³³ Výraznými osobnostmi skupiny byly sestry Válovy, na jejíž figurální tvorbu měla vliv tvrdá každodennost Kladna. Jejich společný základní umělecký princip avšak nese individuální rysy. Postavy Květy Válové se vyznačovaly větší stavebností a robustností a naopak výraz Jitky Válové se více soustředil na motiv pohybu.³⁴

Členské jádro skupiny UB 12 vznikalo už od padesátých let na platformě Umělecké besedy prostřednictvím blízkých přátelských vztahů a soukromých ateliérových konfrontací. Odvolávali se na tradici předválečného umění a ideovou příslušnost Umělecké besedy. Vůdčími osobnostmi byli Stanislav Kolíbal a Vladimír Janoušek.³⁵

Důležitou roli měly i některé významné osobnosti, kolem nichž se vytvářely okruhy mladých výtvarníků. Umělci jako Mikuláš Medek, Vladimír Boudník anebo Josef Istler se o tvorbu mladých umělců zajímali a podporovali je.³⁶ Pro mladé umělce byla i vyhrazena Galerie mladých v domě U Řečických ve Vodičkově ulici v Praze.³⁷

Odezněly ideologicky angažované přehlídky československého výtvarného umění a místo toho se podařilo uskutečnit několik individuálních výstav, na nichž se objevilo i pár abstraktních děl, a to například na expozici Jana Kotíka anebo Roberta Piesena.³⁸ Důležitými mezníky se staly i mezinárodní události, kde se českoslovenští umělci mohli setkat se zahraničním uměním, například na festivalu mládeže a studentů v Moskvě v roce 1957, jehož součástí se stala obsáhlá výstava soudobého západního umění a v roce 1958 na bruselské výstavě, která se poté stala i pro československé umělce obrovským úspěchem, jelikož jejich

---

³⁰ Miloslav Chlupáč (1920–2008), sochař, který studoval na VŠUP a byl členem skupiny Máj. Pracoval pro týdeník Kulturní politika. V padesátých a šedesátých letech patřil k významným uměleckým a organizačním osobnostem českého umění. Po roce 1970 byl vyřazen z veškeré veřejné aktivity a působil hlavně jako restaurátor. Viz Jiří Ševčík – Pavlína Morganová – Dagmar Dušková, (pozn. 21), s. 486.

³¹ Adriana Primusová – Marie Klimešová (ed.), (pozn. 29), s. 21

³² Václav Erben, sochařství, in: Hana Hamplová (et al.), *Ohniska znovuzrození: české umění 1956–1963*, Praha 1994, s. 140.

³³ Vojtěch Lahoda, Máj, Trasa a obroda modernismu, in: Polana Bregantová – Rostislav Švácha – Marie Platovská (ed.), *Dějiny českého výtvarného umění VI. 1958/2000*, Praha 2007, s. 79–97.

³⁴ Alena Potůčková, Sestry Válovy, in: Marie Klimešová (ed.), *Jitka/Květa Válovy*, Praha 2002, s. 165.

³⁵ Magdaléna Deverová, *UB 12 z našich sbírek*, Roudnice nad Labem 2019, s. 3.

³⁶ Marie Judlová, (pozn. 25), s. 14.

³⁷ Ibidem s. 10.

³⁸ Mahulena Nešlehová (ed.), (pozn. 22), s. 35.

pavilón získal cenu Grand Prix.³⁹ Do oficiálního tisku začínají pronikat aktuální informace o abstraktním umění. Časopis *Výtvarná práce* vlivem Jiřího Padrty se snažila zrcadlit současný domácí a zahraniční vývoj, přestože úvodníky alibisticky sledovaly oficiální stranickou linii. Jiří Padrta taktéž psal i do periodika *Výtvarné umění*, v němž vyšel článek o abstraktním umění, jehož první část: *Umění nezobrazující a neobjektivní, jeho počátky a vývoj*⁴⁰ nastiňovala v nejhrubších rysech podobu západní malby datovanou do druhé světové války. Podstatnou úlohu hrála i dvojstrana s reprodukcemi obrazu od Roberta Delaunaye, Pieta Modriana či Vasilije Kandinského a dalších.⁴¹ Druhá část textu: *Umění nezobrazující a neobjektivní, jeho současný stav*⁴² sleduje v hlavních bodech největší centra abstraktní malby a její hlavní představitele. Podobně jako v první části byly součástí textu reprodukce s malbami od Jacksona Pollocka, Jeana Dubuffeta a jiných.⁴³ Důležité byly taktéž statě od Jindřicha Chalupického, který se v nich věnoval taktéž abstrakci⁴⁴, Skupině 42⁴⁵ anebo happeningu⁴⁶.

Na počátku šedesátých let vedle různých podob abstrakce, která dosahovala k široké oblibě, se začala formovat nová koncepce nové figurace. Pro české neoficiální umělce se pojmy informel s figurou stávaly klíčovými pojmy.⁴⁷

Dále se k prvním zakládajícím skupinám začínaly postupně přidávat i další skupiny, které vznikaly napříč republikou.⁴⁸ Výtvarné skupiny⁴⁹ se od sebe odlišovaly různou délkou působení, rozdílnou kvalitou a přijímaly i různé vzory postkubistického umění.⁵⁰

Tvůrčí skupina Etapa, do níž patřila právě Alena Honcová, vznikala v této složité umělecké i politické situaci. Etapu tvořili víceméně umělci, kteří se potkávali v ateliéru na Akademii výtvarných umění v Praze u malíře Miloslava Holého,⁵¹ jenž neustále usiloval o silný výraz a nový způsob budování formy, a tímto způsobem vedl i své žáky. V době své

³⁹ Milena Slavická, Skupina UB 12: Historie, poetika, osobnosti, in: Milena Slavická – Jiří Šetlík, *UB 12 - Studie, rozhovory, dokumenty*, Praha 2006, s. 22.

⁴⁰ Jiří Padrta, Umění nezobrazující a neobjektivní, jeho počátky a vývoj, in: *Výtvarné umění VII*, 1957, s. 174.

⁴¹ Ibidem, s. 174–181.

⁴² Jiří Padrta, Umění nezobrazující a neobjektivní, jeho současný stav, in: *Výtvarné umění VII*, 1957 s. 214.

⁴³ Ibidem, s. 214–221.

⁴⁴ Jindřich Chalupický, Co je to abstrakce, in: *Výtvarná práce XIV*, 1964, č. 1, s. 1.

⁴⁵ Jindřich Chalupický, Počátky Skupiny 42, in: *Výtvarná práce XI*, 1963, č. 19/20, s. 8–9.

⁴⁶ Jindřich Chalupický, Happenin a spol., in: *Sešity pro literaturu a diskusi*, 1969, č. 33 s. 13–16.

⁴⁷ Jiří Ševčík – Pavlína Morganová – Dagmar Dušková, (pozn. 21), s. 147.

⁴⁸ Alena Potůčková, Předmluva, in: Alena Potůčková – Ivan Neumann (ed.), *Umění zrychleného času: česká výtvarná scéna 1958–1968*, Praha 2000, s. 15.

⁴⁹ Další skupiny například byly Horizont, Radar, Křižovatka, Experiment, Brno 57, anebo Profil 58. Viz Vojtěch Lahoda, Krotký modernismus, in: Hana Hamplová (ed.), *Ohniska znovuzrození: české umění 1956–1963*, Praha 1994, s. 51.

⁵⁰ Jiří Ševčík – Pavlína Morganová – Dagmar Dušková, (pozn. 21), s. 192.

⁵¹ Studenti Miloslava Holého byli: Ivan Hrubý, Miroslava Perna Kocmanová, Milan Obrátil, František Ronovský, Zbyněk Slaviček, Otakar Synáček.

profesní dráhy (1947–1958) ve svých dílech navazoval na estetiku impresionismu.⁵² Dále studovali u Vlastimila Rady⁵³, Vladimíra Sychry⁵⁴ a Vratislava Nechleby⁵⁵. Členové Etapy taktéž studovali u Otakara Španiela⁵⁶ a Jana Laudy, jenž jeho ateliér navštěvovali Josef Klimeš a František Pacík. Výjimku tvořil pouze malíř Václav Kiml, jenž studoval u Jana Bauchy na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze (VŠUP). Dále na VŠUP také studoval Aleš Grim, avšak u sochaře Josefa Wagnera a na Vysoké škole pedagogické u malíře Martina Salcmána studoval Jaroslav Kolih (1924–2014). Hlavními tématy děl Etapy byly motivy všedního života, umělci se přihlašovali ke světovým dílům Pabla Picassa, Paula Cézanna, Vincenta Van Gogha, Fernarda Légera, ale i k domovským, jako byli Miloslav Holý, Karel Holan a Otto Gutfreund.

Etapa se v roce 1960 přidala k dalším tvůrčím skupinám, které se zformovaly do „bloku tvůrčích skupin“. Blok spojil skupiny UB, Proměna, Trasa 54, Tvůrčí skupinu Experiment, Máj 57 a k nim se přidali někteří umělci z předválečné generace. Blok působil jako volné sdružení formalizované struktury členské evidence a dařilo se mu získat význam protiváhy vůči Svazu.⁵⁷ Společně pak uspořádali v roce 1961 v Galerii Václava Špály výstavu *Realizace*.⁵⁸ Hlavním iniciátorem tohoto bloku se stal Miloslav Chlupáč, kterého ke zmiňovaným skupinám pojilo jak přátelství, tak i umělecký respekt.⁵⁹ Výstava představila zejména malířské, sochařské a grafické práce, které se staly součástí veřejného prostoru.⁶⁰

V témže roce měla skupina Etapa svou první autorskou výstavu rovněž v Galerii Václava Špály. Uskupení se představilo slovy: „[...] *složení není náhodné, utvářelo se během let na základě společné práce, na základě příbuzných uměleckých názorů a společných pocitů. [...] Konfrontace různých názorů a porovnání výsledků práce členů skupiny pomáhá nálezt hodnoty a nedostatky ve vývoji každého jednotlivce. [...] vyjádřit svými výtvarnými prostředky život, cítění dnešního člověka a obohatit život poezií.*“⁶¹ Díla autorů se pohybovala mezi realistickým líčením a expresivní nadsázkou. Svérázný výklad moderního výrazu měl František Ronovský, jenž ve svých dílech odkazoval k tradici od Paula Cézanna po Andrého

⁵² Dagmar Mazancová – Alena Bergerová, *Miloslav Holý (1897–1974)*, Praha 2010, s. 48.

⁵³ Studovali u něho František Štorek a Eva Brýdlová.

⁵⁴ Studovala u něho Jaroslava Pešicová.

⁵⁵ Ateliér Vratislava Nechleby navštěvoval Karel Teissig.

⁵⁶ U Otakara Španiela studovala Alena Honcová.

⁵⁷ Vojtěch Lahoda, Rozvoj tvůrčích skupin 1958–1970: každodenní modernismus, in: Polana Bregantová – Rostislav Švácha – Marie Platovská (ed.), *Dějiny českého výtvarného umění*, Praha 2007, s. 116.

⁵⁸ Adriana Primusová – Marie Klimešová, (pozn. 29), s. 46.

⁵⁹ Ibidem, s. 47.

⁶⁰ *Realizace*, (pozn. 5).

⁶¹ *Etapa* (pozn. 5).

Deraina.⁶² Po dvou letech se Etapa představila v Galerii Nová síň, nicméně se neúčastnili všichni umělci.⁶³ Petr Spielmann⁶⁴ byl pověřen úvodním slovem a v katalogu se zmiňuje o tom, že pro některé malíře a sochaře byl typický expresivní účín díla, stejně tak i jeho logický řád. Dále poznamenal návaznost na tradici moderního evropského umění od Paula Cézanna po Paula Gauguina a Vincenta van Gogha.⁶⁵ Na výstavě převažovala krajinomalba, která měla abstrahující výraz.⁶⁶

Čtvrtá výstava Etapy se konala v roce 1966 v Galerii Václava Špály a recenzoval ji Jiří Padrta: „*Čtvrtá výstava tvůrčí skupiny Etapa v Alšově síni je způsobem názorným příkladem určitého vyrovnání sil v rámci tohoto kolektivu, ale i růstu kvalitativních nároků, kladených dnes na podobné společné přehlídky. [...] Etapa znamená úsek cesty. A ten myslím uváženo zcela objektivně, většina vystavujících od poslední výstavy překonala. [...]*“⁶⁷ Tato expozice se konala bez architektů Jasana Burina a Karla Kouby. Namísto toho se k uskupení přidal sochař František Štorek a ilustrátor Karel Teissig.⁶⁸ Na výstavě se objevily například obrazy Václava Kimla, který si vyvinul svoji vlastní metodu lyrické abstrakce, jež měla nejspíše základ ve tvorbě Paula Kleea.⁶⁹

Již zmiňovaný blok tvůrčích skupin společně vystavoval ještě v roce 1967 v Galerii Mánes.⁷⁰ Výstava chtěla poukázat na tvorbu sochařů, kteří měli výraznou bilanci svých děl, avšak mimo Prahu. Druhým celkem výstavy byla kresba, jež bývala v malířských souborech často zapomínána.⁷¹

Politická a kulturní situace se změnila po roce 1968, kdy do Československa vstoupila vojska Varšavské smlouvy. V roce 1969 započalo hlídání kultury, byl omezen svobodný projev, mimo legalitu byla postavená činnost tvůrčích skupin včetně Bloku a byly rozpuštěny oba národní svazy výtvarných umělců.⁷²

---

⁶² Alena Potůčková, Navazování kontinuity, in: Alena Potůčková – Ivan Neumann (ed.), *Umění zrychleného času: česká výtvarná scéna 1958-1968*, Praha 2000, s. 25.

⁶³ Vystavovali: Eva Brýdlová, Aleš Grim, Ivan Gruber, Josef Klimeš, Miroslava Perná Kocmanová, Milan Obrátil, František Pacík, Jaroslava Pešicová, František Ronovský, Zbyněk Slavíček, Otakar Synáček. Viz Petr Spielmann, *Etapa* (kat. výst.), Galerie Nová síň v Praze 1963.

⁶⁴ Petr Spielmann se narodil 11. října 1932. V šedesátých letech pracoval jako odborový předseda v Národní galerii v Praze. Viz <https://www.pametnaroda.cz/cs/spielmann-petr-1932> (vyhledáno 20. 3. 2020)

⁶⁵ Petr Spielmann, (pozn. 63)

⁶⁶ Alena Potůčková, (pozn. 62), s. 25.

⁶⁷ Jiří Padrta, (pozn. 7), s. 4, cit., s. 4.

⁶⁸ Alena Potůčková, (pozn. 62), s. 20.

⁶⁹ Ibidem, s. 25.

⁷⁰ Výstavy se účastnili členové tvůrčích skupin: Etapa, M 57, Máj, MS 61, Proměna, Trasa, UB 12. Viz Eva Petrová (pozn. 5).

⁷¹ Ibidem.

⁷² Jiří Šetlík, Léta sedmdesátá a osmdesátá, in: Polana Bregantová – Rostislav Švácha – Marie Platovská (ed.), *Dějiny českého výtvarného umění*, Praha 2007, s. 370.

Na samém počátku sedmdesátých let doznívaly ještě výstavy podle přijatého plánu pro období 1968–1970.⁷³ Mezi nimi byla i pátá a poslední výstava Etapy, která se konala v roce 1970 v Galerii Nová síň.⁷⁴ V dalších letech byla díla členů skupiny Etapa součástí výstav i stálých expozic napříč galeriemi v České republice.⁷⁵

---

⁷³ Ibidem, s. 374.

⁷⁴ Jan Baleka, *Etapa '70* (kat. výst.), Galerie Nová síň v Praze 1970.

⁷⁵ Například Galerie moderního umění v Hradci Králové v roce 1997 vytvořila expozici vybraných děl Tvůrců skupiny Etapy. Dále je část umělců vystavená na stálé expozici *Na vlnách umění* v Oblastní galerii Liberec. Viz <https://www.ogl.cz/ceske-umeni-20-stoleti> (vyhledáno 10. 12. 2021).

4 Biografie Aleny Honcové

Alena Honcová se narodila 31. ledna 1929 v Mladé Boleslavi.⁷⁶ Byla třetím⁷⁷ dítětem restaurátorů Františka Honce a jeho manželky Marie, rozené Říjnové. Své dětství strávila v Mladé Boleslavi, kde se rodiče starali o pronajatou restauraci a s výchovou dětí jim pomáhala vychovatelka původem z Německa [1].⁷⁸ V Mladé Boleslavi taktéž Alena Honcová vychodila první třídu a poté se celá rodina přestěhovala do Prahy, kde se rodiče starali o již zaniklou restauraci „U Pešků“.⁷⁹ Během volných chvil pomáhala Alena Honcová rodičům v restauraci a zdejší atmosféru si velmi oblíbila. Ráda pozorovala dění kolem sebe, povídající lidi, které si následně kreslila. Podobné zalíbení měla v divadlech, kam ji brala její maminka. Alena Honcová si oblíbila tanečnice, jež se jí staly inspirací v pozdějších letech jejího života. Maminka sochařky byla jediná, která jí v umění podporovala. S otcem a se sourozenci si Alena Honcová moc nerozuměla, nechápali její nadšení z umění. Dokonce ji její otec vyházел sochy a kresby z domu a v pozdějších letech se s ním musela soudit.⁸⁰

Během druhé světové války vypomáhala na železnicích, kde musela tahat těžké kusy materiálů. Zažila několik nepříjemných situací, jako bylo bombardování Prahy,⁸¹ také vniknutí komanda do jejich domu, kdy se před nimi musela schovávat celá rodina.

V roce 1945 nastoupila Alena Honcová na Státní odbornou školu keramickou v Praze na Vinohradech,⁸² na které absolvovala v roce 1948. Výuka spočívala hlavně v keramické technologii, modelování či odborném kreslení [2]. Zde mohla získat patřičné zkušenosti a znalosti od Karla Valouška⁸³ či sochaře Jana Znoje,⁸⁴ který pracoval s drobnou plastikou, vytvářel portréty a modeloval hlavy loutek.

---

⁷⁶ Archív Akademie výtvarných umění v Praze – osobní složka Aleny Honcové.

⁷⁷ Alena Honcová měla dvě starší sestry Soňu, Marii provdaná Němečková a bratra Františka. Viz Archív Akademie výtvarných umění v Praze, (pozn. 76).

⁷⁸ Informace získaná z rozhovoru s Jolanou Kimlovou dne 9. 06. 2021.

⁷⁹ Archív Akademie výtvarných umění v Praze, (pozn. 76).

⁸⁰ Viz rozhovor s Jolanou Kimlovou (pozn. 78).

⁸¹ Praha zažila bombardování 14. února 1945, které bylo provedeno v souvislosti s rozsáhlým angloamerickým náletem na Drážďany. Nálet byl podniknutý v důsledku navigačního omylu. Další letecký nálet byl 25. března téhož roku, který byl ale záměrný a směřoval na průmyslovou zónu na severu a na přilehlá letiště. Viz Jan Boris Uhlíř, *Bomby na Prahu: nálety z roku 1945 objektivem Stanislava Maršála*, Praha 2011, s. 20.

⁸² Státní odborná škola keramická v Praze byla zrušená a od roku 1954 se v této budově nachází Střední umělecká a vyšší odborná škola Václava Hollara, která v roce 1999 obnovila obor výtvarné zpracování keramiky a porcelánu. Viz <https://www.hollarka.cz/cs/o-hollance/historie> (vyhledáno 15. 06. 2021).

⁸³ Karel Valoušek (1895 Černěves (Litoměřice) – 1955 v Praze) designér, profesor, malíř a keramik. Zabýval se krajinomalbou a designem čajových a kávových souprav. Byl profesorem na Státní keramické škole v Bechyni, na Státní škole keramické v Praze a na Vyšší škole uměleckého průmyslu v Praze. Viz Zbyšek Malý (ed.) *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950–2000 XIX.*, Ostrava 2008 s. 116.

⁸⁴ Jan Znoj (1905 Boršice u Kyjova – 1950 v Praze) pocházel z rodiny keramiků. Mimo drobné plastice se i vracel se k námětu Slovácka s folkloristickými prvky. Viz Zbyšek Malý (ed.) *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950–2000 XXI.*, Ostrava 2010, s. 284.

Po úspěšném odmaturování byla Alena Honcová přijatá na Akademii výtvarných umění v Praze, kde nastoupila na obor medailérství a sochařství u Otakara Španiela. Podle její dcery Jolany Kimlové měla Alena Honcová se Španielem velmi vřelý a přátelský vztah vzájemného porozumění [3].⁸⁵ Během jejího studia získala několik cen a peněžních darů ze školních soutěží.⁸⁶ V průběhu jejího studia se několikrát pokoušela získat stipendium za výborný prospěch, ale bezvysledně. Školní komise jí vyhověla až v letech 1953–1954, kdy si Alena Honcová své studium prodloužila o čestné roky [4, 5].⁸⁷ V ateliéru u Španiela se setkala například s Vlastou Prachatickou,⁸⁸ Janem Mathém⁸⁹ anebo Marií Uchytilovou-Kučovou,⁹⁰ se kterou měla velmi přátelský vztah plný zážitků [6, 7, 8].⁹¹

V letech 1958–1959 získala Alena Honcová tvůrčí stipendium, které uděloval Český fond výtvarných umělců, jehož byla členkou. Stipendium, jež činilo 1200 Kčs měsíčně, jí umožňovalo se plně soustředit na její práci.⁹²

Po studiu se Alena Honcová seznámila s Václavem Kimlem, kterého si vzala někdy ze začátku šedesátých let. Podle jejich dcery Jolany je seznámila grafička Alena Antonová.⁹³ Jejich vztah byl založený na vzájemném porozumění, respektu a inspiraci. [9] Společně s manželem pak vstoupili do tvůrčí skupiny Etapa. Kromě členů ze zmíněné skupiny měli manželé několik přátel z řad umělců, mezi nimi například manžele Danielu a Karla Benešovy

⁸⁵ Viz rozhovor s Jolanou Kimlovou (pozn. 78).

⁸⁶ Ve školním roce 1951–1952 získala I. cenu za portrét a během dalšího roku získala III. cenu Ateliéru. Peněžní výhra za tyto soutěže se pohybovala mezi částkou 600–800 Kčs. Viz Archív Akademie výtvarných umění (pozn. 76).

⁸⁷ Stipendium činilo 100Kčs měsíčně. Z této částky mohla využít polovinu na zaplacení školného, které činilo 50Kčs. Viz Archív Akademie výtvarných umění v Praze, (pozn. 76).

⁸⁸ Vlasta Prachatická (1929) sochařka. Zabývá se výhradně portrétem a zpracování povrchu je velmi expresivní a emocionální. Portrétuje většinou členy rodiny, blízké přátele, významné osobnosti z hudebního a výtvarného světa. Vystavovala se skupinou UB 12, jejíž členkou byla od roku 1951. Je zastoupena například ve sbírkách GHMP, NG v Praze, MG v Brně anebo MU v Olomouci. Viz Zbyšek Malý (ed.), *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950–2003*, Ostrava 2003, s. 72.

⁸⁹ Jan Mathé (1922–2012) věnoval se monumentálním realizacím, volné ženské figuře. Byl ovlivněn tvorbou Henryho Moora. Dále vytvářel plakety, medaile a realizace pro architekturu. Byl členem Slovenské výtvarné unie. Viz Zbyšek Malý (ed.), *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců VIII. 1950–2002*, Ostrava 2002, s. 137.

⁹⁰ Marie Uchytilová Kučová (1924–1989), sochařka, medailérka, pedagožka. Věnovala se volné sochařské figurální a medailérské tvorbě a kresbě. Spolupracovala na pamětních medailích s numismatickou společností, vytvářela vzpomínkové medaile s protiválečnými motivy, výroční medaile, busty a plastiky významných postav české kultury. Viz Zbyšek Malý (ed.), *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950–2007*, Ostrava 2007, s. 305.

⁹¹ Jednou si Alena Honcová a Marie Uchytilová-Kučová chtěly udělat odlitky svých obličejů. Problém nastal v momentě, kdy jim ten odlitek z obličejů nešel sundat, ale naštěstí se jim to posléze podařilo. Viz rozhovor s Jolanou Kimlovou (pozn. 78).

⁹² Antonín Hartman, (pozn. 3), s. 7.

⁹³ Alena Antonová (1930), studovala v letech 1949–55 na VŠUP v Praze u profesora Emila Filly. Věnovala se volné, užité a drobné grafice, knižní tvorbě a ilustraci. Jejím námětem byla figura ženy, často doplněna kočkou či psem, zátiší a lidová píseň. Viz <https://www.artplus.cz/cs/autor/1678-antonova-alena> (vyhledáno 15. 06. 2021).

[10]⁹⁴ nebo sestry Jitku a Květu Válový [11]. Alena Honcová si s Václavem Kimlem vybudovali ateliér na Gorazdově ulici v Praze [12].

Jako pár se v roce 1964 zúčastnili soutěže na výzdobu čelní stěny ve vestibulu hlavní budovy Biologických ústavů v Praze-Krči [13, 14].⁹⁵ Jejich návrh se stal poté vítězným. Soutěže se dále účastnili Václav Menčík (1926), Josef Malejovský (1914–2003) a Jan Simota (1920–2007).

V první polovině šedesátých let se u Aleny Honcové radikálně změnil výrazový prostředek. Socha začala ztrácet figurální základ, stává se silně stylizovanou a abstrahovanou.⁹⁶ Umělkyně ve svých dílech pracovala s jednoduchým obrysem a strukturálním povrchem. Materiál sádry a pálené hlíny vyměnila za cín. V roce 1968 si Alena Honcová se svým manželem koupili domek v Blaničce (Strakonice)⁹⁷ a ve stejném roce se jim narodila jediná dcera Jolana. Po narození dcery se v její tvorbě začaly opět objevovat figury žen [15].

V rámci zahraničních výstav a zájezdů, kterých se umělkyně účastnila a jež pořádal Český fond výtvarných umělců, se jí podařilo navštívit několik evropských států, mezi nimi například Německo, Anglie, Rumunsko či Rusko [16].⁹⁸ Přestože byla Alena Honcová členkou Českého fondu výtvarných umělců, byla několikrát zvaná na policejní stanici a častokrát sledovaná.⁹⁹

Od sedmdesátých let se Alena Honcová věnovala převážně stylizovaným portrétům svých přítelkyň a významných osobností kulturního života. Většinou se jednalo o ženy, které obdivovala, a byly jí inspirací. Plastiky byly tvořené z pálené hlíny a dodělány barevnou polychromií. V podobiznách se snažila zachytit konkrétní fyziognomický detail. V roce 1974 získala čestný diplom v soutěži Život dětí za portrét *Jolany*¹⁰⁰ a v roce 1976 byla oceněná třetím místem v soutěži k Mezinárodnímu roku ženy taktéž za portrét.¹⁰¹ V osmdesátých

---

⁹⁴ Daniela Benešová (1929) malířka, grafička a ilustrátorka. Studovala u E. Filly na VŠUP. Ilustrovala víc několik dětských knížek. Svými díly je zastoupena v galeriích, muzeích i soukromých sbírkách v Evropě. Karel Žižkovský (ed.) *Daniel a Karel Benešovi*, Praha 2015, s. 358. – Karel Beneš (1932) ilustrátor. Studoval u Antonína Strnadela na VŠUP. Je členem SČUG Hollar, uspořádal několik desítek samostatných výstav. Ilustroval několik knižních titulů a je autorem minimálně pětiset Exlibris. Ibidem, s. 364.

⁹⁵ Příloha.

⁹⁶ Václav Erben, (pozn. 32), s. 130.

⁹⁷ Jelikož Václav Kiml pocházel z venkova, chtěl mít zde nějaké zázemí. Manželé si ve svém domě v Blaničce vytvořili několik ateliérů. Viz rozhovor s Jolanou Kimlovou (pozn. 78).

⁹⁸ Ibidem.

⁹⁹ Na zahraničních výstavách si policie vybírala umělce, kteří by dělali vyzvědače. Kvůli tomu, aby si Alenu Honcovou jako takovou osobu nevybrali, vypila v hotelovém pokoji alkohol, aby se pro policii nestala spolehlivou. Viz Ibidem.

¹⁰⁰ Alena Honcová, *Jolana*, 1979, polychromovaná pálená hlína, v. 45, inv. č. P 723, Muzeum umění Olomouc.

¹⁰¹ Květa Křížová, *Alena Honcová* (kat. výst.), Galerie Platýz Praha 1990.

letech přecházela Alena Honcová od plně plastických objemů k drobným polychromovaným keramickým plastikám, kdy tvar figury se stal plošnou siluetou, avšak námětem zůstávaly podoby žen. Na konci osmdesátých let získala odměnu za komorní plastiky na III. bienále v Trenčíně a medaili za kolekci portrétů na II. mezinárodním Trienále v Sopotech.¹⁰²

Po pádu komunistického režimu v roce 1989 došlo v Československu k řadě změn v majetkoprávních vztazích v rámci soukromého majetku.¹⁰³ Tato změna postihla i Alenu Honcovou s manželem, neboť na jejich dům s vybudovaným ateliérem měli právo příbuzní bývalých majitelů. Pod nátlakem zmiňovaných vlastníků se umělkyně se svým mužem a dcerou přestěhovali do Blaničky.¹⁰⁴

V letech 2001 a 2002 se Alena Honcová zúčastnila Vltavotýnských výtvarných dvorků¹⁰⁵ a párkrát se účastnila aukčních salónů, které pořádalo Konto Bariéry.¹⁰⁶

V roce 2003 získala Alena Honcová cenu Masarykovy akademie umění za uměleckou činnost [17].¹⁰⁷

Zemřela 4. prosince v roce 2019.

---

¹⁰² Ibidem.

¹⁰³ Viz <http://www.dejinyvpohode.cz/Articles/1107-2-Restituce+po+roce+1989.aspx> (vyhledáno 15. 06. 2021).

¹⁰⁴ Alena Honcová se s Václavem Kimlem s těmi majiteli i soudili a soud dokonce vyhráli, ale nasadili jim tam vysoký nájem, který si nemohli dovolit. Viz rozhovor s Jolanou Kimlovou (pozn. 78).

¹⁰⁵ Marie Hanušová, *Vltavotýnské výtvarné dvorky* (kat. výst.), Městská galerie art club v Týně nad Sázavou 2001. – Marie Hanušová, *Vltavotýnské výtvarné dvorky* (kat. výst.), Městská galerie art club v Týně nad Sázavou 2002.

¹⁰⁶ Byl to 9. aukční salon výtvarníků v roce 2008 a 10. aukční salon výtvarníků v roce 2010. Viz Jiří Kunert, 9. *aukční salon výtvarníků*, (kat. aukce), Karolinum Praha, 2008. – Zuzana Divišová (ed.), 10. *aukční salon výtvarníků* (kat. aukce), Karolinum Praha, 2010.

¹⁰⁷ Masarykova akademie umění byla založená v roce 1990 v Praze. Jedním ze zakladatelů této organizace byla vnučka T. G. Masaryka Anna Masaryková a další osobností České republiky. Činnost organizace navazuje na odkaz T. G. Masaryka s cílem rozvíjet, propagovat a podporovat oblast kulturní, uměleckou a vzdělávací. Viz <https://cs.isabart.org/institution/5283> (vyhledáno 21. 06. 2021).

5 Dílo

5.1 Tvorba Aleny Honcové v rámci skupiny Etapa

Před členstvím ve tvůrčí skupině Etapa se v padesátých letech Alena Honcová účastnila pouze kolektivních výstav, které byly po většinou přehlídkami československého výtvarného umění, anebo výroční expozice, které pořádal Svaz českých výtvarných umělců. V těchto letech se sochařka zúčastnila i zahraničních výstav, konkrétně v roce 1952 v Berlíně,¹⁰⁸ v roce 1957 v Moskvě na *Mezinárodním festivalu mladých výtvarníků* a v roce 1959 na výstavě *k Mezinárodnímu festivalu mládeže ve Vídni*.¹⁰⁹ V roce 1958 se účastnila výstavy *Umění mladých výtvarníků Československa*¹¹⁰ a to s *Návrhem na fontánu s ženami a delfínem* [18]¹¹¹ a sousoším *Pradleny* [19].¹¹²

Návrh na fontánu je figurální scéna s dvěma ženami, které obklopují delfína. Osoba sedící nalevo se hlavou od zvířete odklání a rukama mu udává směr na opačnou stranu. Žena napravo je v mírném lehu s tváří otočenou nahoru k delfínovi. Samotný delfín je zobrazen v pohybu. Alena Honcová zde pracuje s hladkými plně plastickými objemy, které tvoří robustní dojem plastiky. Scénu řeší sochařka do oválné kompozice, která dodává celému aktu na hravosti a živosti.

Odlišnou prací je sousoší *Pradleny*, které představují dvě ženy stojící naproti sobě u nádoby s vodou. Alena Honcová zobrazuje postavy v akci, která je vyjádřena pohybem rukou obou postav a mírného zohnutím a natočením postavy vpravo. Obě ženy jsou sestaveny pomocí válců, koulí a hranolů a vyznačují se mohutnými proporcemi. Je zjevné, že dílo přebírá určité kompoziční schéma z děl *Obchod* [20]¹¹³ a *Průmysl* [21]¹¹⁴ od Otty Gutfreunda.¹¹⁵ Námětem se Alena Honcová přibližuje k dílům *Pradlena*¹¹⁶ či *Myčka* [22]¹¹⁷

¹⁰⁸ Šlo o výstavu s názvem *Od Myslbeka po dnešek*.

¹⁰⁹ Alena Honcová se měla účastnit s dílem *Žně*, zmiňuje se o tom Marie Klimešová ve své knize o *Františku Pacíkovi*. Tuto informaci nebylo možné ověřit, neboť katalog k této výstavě nebyl k dispozici. Viz Marie Klimešová, *František Pacík*, Praha 2008, s. 23.

¹¹⁰ Výstava se konala v Brně v Domě umění města Brna. Viz Josef Císařovský, *Umění mladých výtvarníků Československa* (kat. výst.), Brno 1958.

¹¹¹ Alena Honcová, *Návrh na fontánu s ženami a delfínem*, 1957, sádra, v. 27 cm. Viz Květa Křížová (pozn. 101).

¹¹² Alena Honcová, *Pradleny*, 1957, polychromovaná sádra, v. 35 cm. Viz Josef Císařovský, (pozn. 110).

¹¹³ Otto Gutfreund, *Obchod*, 1923, kolorovaná sádra, v. 75, 5 cm, Národní galerie v Praze, inv. č. P 1399.

¹¹⁴ Otto Gutfreund, *Průmysl*, 1923, kolorovaná sádra, v. 75 cm, Národní galerie v Praze, inv. č. P 1400.

¹¹⁵ Václav Erben, Gutfreundův civilismus, in: Milan Posselt – Václav Erben – Jiří Šetlík, *Otto Gutfreund*, Praha 1995, s. 58.

¹¹⁶ Jan Lauda, *Pradlena*, patinová sádra, 1923. Viz Jan Tomeš, *Jan Lauda*, Praha 1952.

¹¹⁷ Jan Lauda, *Myčka*, 1923, bronz, Národní galerie v Praze, inv. č. P 4244.

od Jana Laudy, či *Myčky* [23]¹¹⁸ od Rudolfa Kremličky, jež byly laděny spíše intimněji. Poslední zmiňované Laudovo dílo, bylo zobrazeno jako stará klečící žena s šátkem na hlavě. Její celá váha byla přenesena na nataženou levou ruku, o kterou se opírala a v pravé ruce držela kartáč. Laudova *Myčka* byla pojatá drsně a bez jakékoliv sentimentality.¹¹⁹

V roce 1960 se uskutečnila výstava stipendijních prací za léta 1958–1959 v Praze. K této události se vyjádřil Antonín Hartman, který se domníval, že expozice byla nejzdařilejší v dosavadní praxi, jelikož umělci měli volnost ve výběru a umělecký výraz byl uvolněn k autorské individualitě.¹²⁰ K práci Aleny Honcové se vyjádřil takto: „[...] *cítí formu, zdůrazňovanou ve výrazných plochách, téměř keramicky a dosahuje tak náznaku monumentality* [...]“¹²¹ Nicméně autor článku nedodal, o jaké dílo se jedná, a další informace nebyly možné dohledat.

První expozice, jíž se Alena Honcová společně se skupinou Etapa zúčastnila, byla v roce 1961. Nesla název *Realizace* a byla blokem prací tvůrčích skupin.¹²² Sochařka byla zastoupena s dílem *Sedící žena* [24],¹²³ s nímž se účastnila i na XII. Trienále keramiky v Miláně v roce 1960. Československá expozice se stala velkou přehlídkou českého porcelánového designu i přes to, že v minulém XI. Trienále nebyl porcelán zastoupen vůbec. Samotná Alena Honcová s porcelánem nikdy nepracovala, a přesto Duchcovská porcelánka vzala její model do výroby.¹²⁴

Sedící žena je dynamický akt, ve kterém Alena Honcová uplatňuje provzdušenost objemů prostřednictvím deformace proporcí těla plastiky, taktéž socha získává prostor pomocí zdvižených paží, jež jsou zdviženy každá v jiném úhlu. Námětem ženy navázala na porcelánovou tvorbu Jitky Forejtové,¹²⁵ jejíž díla byla ovlivněna její sklářskou tvorbou a některé detaily působí jako tvarované z hutního skla [25, 26].¹²⁶

---

¹¹⁸ Rudolf Kremlička, *Myčky*, 1919, olej, 96x83 cm, Moravská galerie v Brně, inv. č. A 1641. Viz https://sbirky.moravska-galerie.cz/dielo/CZE:MG.A_1641 (vyhledáno 07. 12. 2021)

¹¹⁹ Ibidem, s. 13.

¹²⁰ Antonín Hartman, (pozn. 3), s. 7.

¹²¹ Ibidem.

¹²² Výstavy se zúčastnily skupiny UB, Etapa, Experiment, M, MS 61, Máj, Proměna, Trasa. Expozice trvala od 28 května do 18. června v roce 1961. Viz *Realizace* (pozn. 5).

¹²³ Alena Honcová, *Sedící žena*, 1959, duchcovský porcelán, v. 15 cm. Viz *Tvar I*, 1961 č. 1, s. 15.

¹²⁴ Vít Havránek, *Bruselský sen*, Praha 2008, s. 296–297.

¹²⁵ Jitka Forejtová (1923–1996), pracovala se sklem, keramikou a porcelánem. Studovala na VŠUP v Praze u K. Štipla. Vystavovala na EXPO 58 v Bruselu anebo na Milánském Trienále 57. Ve skle využívala lehkosti, křehkosti a poetičnosti. Svým dílem je zastoupena ve sbírkách Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou, v Severočeském muzeu v Liberci ad. Viz Zbyšek Malý (ed.), *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950–1998*: II., D-G., Ostrava 1998, s. 279.

¹²⁶ Vít Havránek, (pozn. 123).

Podobnou souhru provzdušněných objemů pak Alena Honcová využila i v práci *Ležící dívka* [27],¹²⁷ jež je v majetku Muzea umění v Olomouci. Plastika představuje stylizovaný ženský akt, který je komponován do diagonály.

Námět ležící ženy zpracovala ve své sochařské praxi ještě jednou, a to v roce 1967. Postava *Ležící* [28]¹²⁸ se pravou rukou opírá o zem a levou ruku má zvednutou za hlavou. Její pohled je upřený směrem nahoru. Části jejího těla jako prsa, obličej a vlasy vymezuje stylizovaným způsobem a tvaruje je pomocí plně plastické hmoty. Určitou inspiraci přebírá Alena Honcová od Henryho Moora, jenž ve svém raném cyklu *Ležících postav* [29, 30]¹²⁹ potvrzoval oddanost archaickému a primitivnímu umění. Pro Moora bylo i důležité ztotožnění lidské postavy s prvky krajiny. Části těla záměrně transformoval do podob odvozených od různých přírodních objektů, které se hemžily v jeho ateliéru.¹³⁰

První samostatná výstava skupiny Etapa se odehrála v roce 1961 a sochařka se jí zúčastnila s několika díly, které uvádí katalogový seznam. Nachází se s v něm černobílá reprodukce sádrové sochy *Plachetnice* [31].¹³¹ Plastika představuje klečící ženu, jejíž hlava, ruce, trup a nohy jsou redukovány do nejjednodušších forem. Plastika má pokřčené ruce, které drží z obou stran předmět, jež by mohl znázorňovat plachtu. Tuto polohu tvorby sochařky lze vnímat v určité spojitosti s pozdními díly Henriho Laurensa. V jeho sochách kladl větší důraz na velké a plně integrované postavy určené k pohledům z různých úhlů. Zaoblené postavy *La Lune* [32]¹³² anebo *La grande baigneuse* [33]¹³³ odrážejí Laurensovu snahu o vytvoření sochařské plnosti, která dodává jeho pracím klidné stability a monumentality.¹³⁴

Obdobné kompoziční řešení a využití zjednodušených válců použila Alena Honcová již v díle *Sedící* [34]¹³⁵, které je v majetku Městské galerie Vysokého Mýta. U obou soch dochází ke tvarovému zestručnění, mohutnosti a statnosti a lze rozpoznat návaznost v pojetí sedících ženských postav v obrazech od Pabla Picassa z let 1907. Kupříkladu *Sedící akt*¹³⁶

¹²⁷ Alena Honcová, *Ležící dívka*, 1961, dentakryl, 19,5 x 28 cm, Muzeum umění Olomouc, inv. č. P-262.

¹²⁸ Alena Honcová, *Ležící*, před r. 1967, temná patina, v. 32 cm, Galerie moderního umění v Hradci Králové inv. č. P-252.

¹²⁹ Henry Moore, *Reclining Figure*, 1927, litý beton, 63,5 cm, soukromá sbírka. – Henry Moore, *Reclining Figure*, 1929, Hnědý Hortonský kámen, 54 x 82 x 37 cm, Leeds Art Gallery.

¹³⁰ Philip James, *Henry Moore on Sculpture*, London 1966, s. 16.

¹³¹ Alena Honcová, *Plachetnice*, 1961, sádra, v. 60 cm. Reprodukce plastiky se v roce 1962 objevila v časopise *Výtvarné umění*. Viz *Výtvarné umění* XII, 1962, č. 8, s. 347.

¹³² Henri Laurens, *La Lune*, 1948, mramor. Viz Cécile Goldscheider, *Laurens*, New York 1959, s. 27

¹³³ Henri Laurens, *La grande baigneuse*, 1947. Viz Michel Leiris, *Henri Laurens or sculpture in good hands* (kat. výst), Dunkelmann gallery in Toronto 1969, s. 22.

¹³⁴ Cécile Goldscheider, (pozn. 132), s. 12.

¹³⁵ Alena Honcová, *Sedící*, patinová sádra, Městská galerie Vysoké Mýto, inv. č. P – 13.

¹³⁶ Pablo Picasso, *Sedící akt*, 1906, plátno, v. 151 cm, š. 100 cm, I4 – O 3220, Národní galerie v Praze.

mohla sochařka vidět v Národní galerii v Praze, poněvadž zmiňované dílo zakoupila tato instituce v roce 1923.¹³⁷

Podobně jako sochařka pracuje s objemem a v duchu figurativních postupů meziválečného kubismu légerovského typu její kolega František Pacík.¹³⁸ Zmiňuje se o tom Marie Klimešová, která sochaře Etapy porovnává ještě s malířem Františkem Ronovským: „[...] zhodnocovali ve své práci podněty syntetického kubismu. Ronovský přebírá kubizující picassovskou stylizaci k obrazu koncipovanému v podstatě formálně [...] plastika Honcové Plachetnice vychází z modernistické tradice invenčním přístupem k tvarové konstrukci a senzuační kvalitou figurativního objemu však nezůstává u přejímání modernistických vzorců a naznačuje sochařský talent autorky.“¹³⁹ Další práce sochařky, jež uvádí katalog, jsou sádrové sochy *U moře*¹⁴⁰ a *Portrét*,¹⁴¹ nicméně jsou známy pouze z katalogu.

V dalších letech plastiky Aleny Honcové začaly postrádat objemovost a jasnou masivní tvarovou konstrukci. Nová východiska začala hledat v projevech informelu. Jako ostatní umělci se i Alena Honcová snažila pomocí nového moderního výtvarného výrazu najít svůj osobitý způsob výtvarného vyjádření. Na druhé společné expozici skupiny Etapa v roce 1966¹⁴² v Galerii Václava Špály se Alena Honcová představila plastikami, které byly pojaty jako figurativní objekty. Jedna z vystavovaných plastik byla *Postava I* [35],¹⁴³ kterou si vybral i pro publikaci v časopise Jiří Padrta. O sochařce se vyjádřil ve *Výtvarné Práci* „[...] Alena Honcová, která je svým způsobem překvapením výstavy. Její výrazný talent, patrný zejména v kolekci drobných plastických studií, je velmi hybný v invenci, zato však poněkud roztěkaný v názoru a orientaci. V těch malých studiích je několik pozoruhodných plastických myšlenek. Každá je ale jiná. [...]“¹⁴⁴ Celkově výstavu Jiří Padrta hodnotí kladně. Sochařskou část považuje za vyrovnanější a silnější než malířskou, a to s hlavním aktérem Františkem Pacíkem, jenž byl na výstavě zastoupen pouze jednou plastikou.¹⁴⁵ Práce Františka Pacíka je oproti dílu Aleny Honcové velmi dynamická a mohutná. Ve své plastice využil dvou kulovitých objemů, jež jsou do sebe začleněné a vytváří spirálu. Kruhové a spirálovité motivy, ve kterých využívá dynamický princip, se staly v druhé polovině šedesátých let

¹³⁷ Olga Uhrová, *Sbírka moderního a současného umění*, Praha 2003, s. 53.

¹³⁸ Marie Klimešová, (pozn. 109), s. 44.

¹³⁹ Ibidem, s. 44, cit. s. 44.

¹⁴⁰ Alena Honcová, *U moře*, 1961, sádra, v. 30 cm. Viz *Etapa* (pozn. 5).

¹⁴¹ Alena Honcová, *Portrét*, 1961, sádra, v. 60 cm. Viz Ibidem.

¹⁴² Mezi tím se konala ještě jedna výstava v roce 1963 v Galerii Nové síni, ale té se Alena Honcová nezúčastnila. Viz *Etapa* (kat. výst.), Galerie Nová síň v Praze 1963.

¹⁴³ Alena Honcová, *Postava*, asi 1964, odlévání, kov, v. 58 cm, Karlovy Vary, inv.č. P 162.

¹⁴⁴ Jiří Padrta, (pozn. 7), s. 4, cit. s. 4.

¹⁴⁵ Ibidem.

předmětem sochařova zájmu.¹⁴⁶ Skutečnost, že drobné studie Aleny Honcové spojuje pouze materiál a námět, je zcela na místě souhlasit s názorem Jiřího Padrty.

Geometrizované tvarosloví využívá sochařka i v další vystavované skulptuře *Pastýřka* [37].¹⁴⁷ Plastika skládající se ze dvou cínových obdélných bloků, jež vyjadřují jak u první sochy tělesné formy. To, že se jedná o jakýsi tvar těla, lze rozpoznat ve vrchní části sochy, kde pomocí jednoduchých prvků je vyobrazen zjednodušený obličej. Přítomnost figury zesiluje pomocí vrypů a prohloubenin. U tohoto díla je možné uvést spojitost s tvorbou Jana Koblasy,¹⁴⁸ jenž na konci padesátých let vytváří okruh „typusů“.¹⁴⁹ Jeho dílo *Magdaléna* [38]¹⁵⁰ se označuje obdobným kompozičním řešením, nicméně v jeho soše je ve větší míře zdůrazněná frontálnost, která pozdvihuje kultovnost a mystičnost. Stejně jako sochařka sestavuje Jan Koblasa svoji plastiku z bloků. Do hmotné masy obdobně zasahuje i chvatnými vrypy, navíc ji rozšiřuje pomocí jemných kresebných zásahů. Ačkoliv v této soše pracoval s podobným materiálem jako Alena Honcová, tak v pozdějších letech využívá materiál dřeva.¹⁵¹

Posledním dílem Aleny Honcové na této výstavě, byla *Postava II* [39],¹⁵² jež obdobně jako předchozí práce sestává z několika zjednodušených geometrických forem, které jsou na sebe ukládány asymetricky, a tím pádem vytváří plastičnost. Podobné skládání nepravidelných tvarů a využití geometrizovaného objemu využívala i další česká sochařka Věra Janoušková, nicméně i přes použití jednoduchého obrysu soch se její díla oproti postav Aleny Honcové lišila složitým strukturálním povrchem a materiálem, který byl kombinací sádry se železem a smaltem.¹⁵³

Ve své tvorbě vytvořila Alena Honcová ještě několik soch podobného charakteru. Mezi nimi například *Figura* [40],¹⁵⁴ *Postava* [41]¹⁵⁵ anebo cínová *Postava I* [42]¹⁵⁶.

¹⁴⁶ Dále v tomto principu vytvořil *Příští dobyvatel*, 1965, zalitá struska, d. 124 cm, průměr 66 cm. Viz Marie Klimešová, (pozn. 109) s. 119. *Skon pokojného obyvatele (zánik)*, 1965, cement, d. 100 cm, průměr 76 cm, Muzeum umění v Olomouci. *Bez názvu*, 1965, zalitá struska, d. 30,5 cm, průměr 10. Viz Ibidem, s. 123.

¹⁴⁷ Alena Honcová, *Pastýřka*, 1964, cín, 29 x 13 x 6,5 cm, Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, inv. č. PL: 243.

¹⁴⁸ Jan Koblasa (1932–2017) byl sochař, malíř a grafik. Studoval na AVU. Na přelomu padesátých a šedesátých let společně s mladými umělci rozvinul soukromou výstavní aktivitu, a to v expozicích Konfrontace. V šedesátých letech vyvinul expresivní výtvarný projev, jejíž podstatou bylo nekonvenční pojetí figury. Působil jako docent v Kielu a vystavoval napříč Evropou. Viz Petr Wittlich, *Jan Koblasa* (kat. výst.), Litvínov 1991, neustránkováno.

¹⁴⁹ Jedná se o tři typusů – typus hieratický, typus traumatický a typus meditativní. Jde v nich o zobrazení mytičnosti, kultu, mystifikace a parafráze. Viz Mahulena Nešlehová, *Jan Koblasa*, Praha 2002, s. 87.

¹⁵⁰ Jan Koblasa, *Magdaléna*, 1959, bronz, v. 171, 5 cm. Viz ibidem.

¹⁵¹ Ibidem.

¹⁵² Alena Honcová, *Postava II*, 1965, cín, 28,5x 9 x 5,5 cm, Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, inv. č. PL: 244.

¹⁵³ Václav Erben, (pozn. 32), s. 132.

¹⁵⁴ Alena Honcová, *Figura*, (nedat.), bronz, v. 39 cm, Galerie Pictura Praha.

V roce 1967 vystavovala Alena Honcová s tvůrčí skupinou naposledy, a to na výstavě *Socha a kresba*, která byla blokem tvůrčích skupin (viz kapitola 4). Alena Honcová se představila s díly *Historie*¹⁵⁷ a *Torzo*¹⁵⁸, avšak práce jsou známé pouze z katalogu.

Na začátku sedmdesátých let vytvořila Alena Honcová plastiku *Tance* [43].¹⁵⁹ Socha představuje ženu v dlouhých šatech. Kompozici řeší horizontálně, již zesiluje zvednutýma rukama nad hlavou, které vytváří pomocí seřezávání tvaru. Šaty jsou znázorněny pomocí širokých drážek v dolní části těla. Vzorem kompozice mohla být socha *Žena s rukama nad hlavou*¹⁶⁰ od Otty Gutfreunda.

Od sedmdesátých let a dále pak v letech osmdesátých Alena Honcová vytvářela plastiky v primitivizující formě prostřednictvím čtyřhranných objemů. Těmito díly navazovala sochařka na tvorbu Otty Gutfreunda z let 1919-1920 a hlavně na plastiku *Děvče se psem*.¹⁶¹ Oba pracují ještě s kubistickým tvaroslovím, kdy anatomické prvky lomí do ostrých stran, naopak kompaktní projev plastiky už nese civilistní prvky a taktéž povrch sochy je vyhlazen.¹⁶² V těchto letech se sochařka inspirovala námětem antické mytologie a zhotovila figuru *Krásné Atalanty*, [44]¹⁶³ jež je zobrazená v momentě při běhu a s jablkem v ruce¹⁶⁴, a římskou bohyní *Pomonu* [45].¹⁶⁵

Taktéž se Alena Honcová vrátila k sociálně laděným tématům. Dílo *Dáma*, [46]¹⁶⁶ zobrazuje sedící ženu v ušlechtilých šatech a s kloboukem. Postava je doplněna o detaily jako boty na podpatku a korále, jež jsou dodělané barevnou polychromií. Dalším prvkem byl již

---

¹⁵⁵ Alena Honcová, *Postava I*, (nedat.), cín, v. 36 cm. Alena Honcová, *Postava*, 1965, cín, v. 31.5 cm, Východočeská galerie v Pardubicích.

¹⁵⁶ Alena Honcová, *Postava*, (nedat.), v. 35 cm. Viz Květa Křížová, (pozn. 101).

¹⁵⁷ Alena Honcová, *Historie*, 1965, sádra v. 49 cm. Viz Eva Petrová, (pozn. 5).

¹⁵⁸ Alena Honcová, *Torzo*, 1964, sádra, v. 38 cm. Viz Ibidem.

¹⁵⁹ Alena Honcová, *Tanec*, 70. léta, disperzní hmota a patina, v. 22 cm, soukromé vlastnictví.

¹⁶⁰ Otto Gutfreund, *Žena s rukama nad hlavou*, 1927, bronz, v. 44 cm. Viz Milan Posselt – Václav Erben – Jiří Šetlík, *Otto Gutfreund*, Praha 1995 s. 276.

¹⁶¹ Otto Gutfreund, *Děvče se psem*, 1919-1920, kolorována pálená hlína, v. 39 cm, Národní galerie v Praze.

¹⁶² Petr Wittlich, (pozn. 110), s. 129.

¹⁶³ Alena Honcová, *Krásná Atalanta*, 1980, polychromovaná pálená hlína, v. 48 cm. Viz Květa Křížová (pozn. 101). - Atalanta byla dcera iótského krále Schoinea a jeho manželky Klymeny. Otec ji po narození vyhodil v lese, protože chtěl mít pouze syny. V lese ji zachránila medvědice a z Atalante vyrostla krásná a obratná žena, ale nápadníky odmítala a vyzývala je v souboji v běhu. Porazil ji až Hippomenés, kterému pomohla bohyně Afrodita. Hippomenés od Afrodity dostal tři zlatá jablka, jež je v závodě Hippomenés zahazoval, aby rozhodil Atalante. Atalanta prohrála a s Hippomenem odešla do Onchéstu, kde byli proměněni v lesní zvířata za znesvěcení příbytku. Viz Vojtěch Zamarovský, *Bohové a hrdinové antických bájí*, Praha 1982, s. 76.

¹⁶⁴ Ve většině případů je Atalanta zobrazena v momentě, kdy se shýbá, aby ze země sebrala jablko, a v tom momentě jí předbíhá Hippomenes. Např. u Guida Reniho, Nicolase Colombela anebo Johanna Heinricha Schönfelda.

¹⁶⁵ Alena Honcová, *Pomona*, 1981, polychromovaná pálená hlína. Viz Květa Křížová, (pozn. 13), s. 43. - Pomona byla římská bohyně ovoce, manželka boha střídání ročních období Vertumna. Viz Vojtěch Zamarovský, *Bohové a hrdinové antických bájí*, Praha 1982, s. 379.

¹⁶⁶ Alena Honcová, *Dáma*, 1985, polychromovaná pálená hlína. Viz Květa Křížová, (pozn. 13), s. 43.

zmiňovaný klobouk, který se stal charakteristikou postav civilistní tendence. Tento rys se stal součástí identičnosti postav v dílech Josefa Čapka (*Muž s dítětem* 1924), Miloslava Holého (*Promenáda* 1926), u sochaře Bedřicha Stefana (*Dívka s absintem* 1924), ale hlavně Otty Gutfreunda (*Podobizna M. Faraggiho* 1919-1920).¹⁶⁷

Odrazem civilních námětů bylo i sousoší *Slečny si povídaly* [47]¹⁶⁸. Módně oblečené ženy navazují na lyrizaci každodenní skutečnosti. Plastika s názvem *Slečny si povídaly* zobrazuje dvě ženy v momentě, kdy si sdělují tajemství. Postava vlevo je mírně natočená, odvrácená tváří od své přítelkyně. Pravou ruku má nazdviženou k obličeji, ve kterém se zračí mírný údiv. Její účes je polychromován tmavou barvou a pravděpodobně odpovídá k módě dvacátých a třicátých let dvacátého století. Osoba vpravo je promítnuta z levého profilu, naklánějící se k druhé postavě. Levou ruku si drží u úst, zřejmě pro zachování si soukromí. Její vlasy jsou tvarované do jednoduchého drdolu zbarveného do hnědých odstínů. Obě slečny jsou oděné do dlouhých šatů tvarované řasením, polychromované do odstínů fialové a zelené, ve stejných tónech jsou pak znázorněné i jejich stylizované boty.

---

¹⁶⁷ Alena Pomajzlová, *Otto Gutfreund sochař*, Plzeň 2017, s. 57.

¹⁶⁸ Alena Honcová, *Slečny si povídaly*, 1982, polychromovaná pálená hlína, v. 44 cm, soukromé vlastnictví.

5.2 Portrétní plastiky

Alena Honcová se portrétům věnovala už od svých uměleckých začátků. Její počáteční umělecká forma byla tvořena názory profesora Otakara Španiela. Tento sochař přijímal impulsy z Vídně, Itálie, prošel si také školou Josefa Václava Myslbeka, jenž své žáky pobízel ke studiu sochařských konstrukcí, k pozorování objektů a k sochařskému realismu.¹⁶⁹ Otakar Španiel zmiňované podněty využil jak ve svých dílech, tak i náležitě při své profesorské dráze na Akademii výtvarných umění, kde od roku 1919 vedl ateliér reliéfu a medailérství až do roku 1955.¹⁷⁰

V roce 1951 na I. *přehlídce československého výtvarného umění* představila Alena Honcová dílo *Portrét děvčátka Helenky J.*¹⁷¹ a od dva roky později na výstavě *Portrétů* v Galerii mladých zase *Portrét Blanky R.*¹⁷², avšak díla jsou známá pouze z katalogu. První dílo, které je z tohoto období podobou známé, je mramorová busta s názvem *Podobizna Dáši* [48]¹⁷³, s níž se Alena Honcová zúčastnila na III. *Přehlídce československého výtvarného umění*.¹⁷⁴ *Dáša* představuje mladou dívku s krátkým mikádem, které je sepnuté sponou na pravé straně. Realistickými detaily se snaží Alena Honcová zachytit výraz nevinného dítěte.

S mramorem pracovala ještě sochařka i u *Portrétu děvčátka* [49]¹⁷⁵, který je uložen v Galerii výtvarného umění v Karlových Varech.

Už ke konci padesátých let začala nacházet inspiraci v kolorovaných plastikách Otty Gutfreunda z první poloviny dvacátých let.¹⁷⁶ Podstatným dílem se stala jeho *Vlastní podobizna*.¹⁷⁷ Obdobně jako u Otty Gutfreunda jsou portréty Aleny Honcové bez jakékoliv idealizace, většího detailu, využívá hladké modelace a jsou určeny pro jeden pohled, který sochař využíval již ve svých reliéfních pracích.¹⁷⁸ V sochařských dílech těchto umělců hrála podstatnou úlohou barva, jež sjednocovala povrch plastik. Pro každou plastiku byl vybrán

¹⁶⁹ Ve Vídni studoval u profesora J. Tautenhayema mladšího, v Itálii se poučil z děl renesančních umělců Donatella a Michelangela. V roce 1902–1904 studoval u Josefa Václava Myslbeka, nicméně studium předčasně ukončil kvůli neshodám. Otakar Španiel studium poté dokončil v Paříži u Alexandra Charpentiera. Viz Václav Vilém Štech, *Otakar Španiel*, Praha 1954, s. 8–9.

¹⁷⁰ Miloš Axman – Miloslav Dlouhý, *Almanach Akademie výtvarných umění v Praze k 180. výročí založení (1799–1979)*, Praha 1979, s. 26–31.

¹⁷¹ Alena Honcová, *Portrét děvčátka Helenky J.*, 1950, sádra. Viz Prokop Toman, *Nový slovník československých výtvarných umělců*, Ostrava 1994, s. 74.

¹⁷² Alena Honcová, *Portrét Blanky R.*, 1953, pálená hlína. Viz Ibidem, s. 74.

¹⁷³ Alena Honcová, *Podobizna Dáši*, před r. 1955, mramor, v. 43 cm, Galerie umění Karlovy Vary, inv. č. P 115.

¹⁷⁴ Plastika je tam uvedena jako *Podobizna Dáši M.* Viz III. *Přehlídka československého výtvarného umění* (kat. výst.), Jízdárna pražského hradu 1955.

¹⁷⁵ Alena Honcová, *Portrét děvčátka*, před r. 1962, mramor, v. 48 cm, Galerie umění Karlovy Vary, inv. č. P 260.

¹⁷⁶ Alena Pomajzlová, (pozn. 161), s. 56.

¹⁷⁷ Otto Gutfreund, *Vlastní podobizna*, kolorovaná pálená hlína, v. 45 cm, Národní galerie v Praze.

¹⁷⁸ Alena Pomajzlová, (pozn. 161), s. 57.

jeden základní barevný tón, kterému byla podřízena celá barevná škála.¹⁷⁹ Barevný tón dotvářel definitivní tvar a konečnou úpravu sochařských prací. Jako východiska můžeme spatřovat již v etruském a římském portrétu, primitivním umění, ale i v německé Nové věčnosti.¹⁸⁰

V roce 1958 se uskutečnila výstava *Mladých výtvarníků* v Domě umění a v Domě pánů z Poděbrad v Brně. Na expozici se objevila především díla ovlivněna režimem, ale i práce, jež navazovala na avantgardu. Nicméně význam této události nebyl nikdy doceněn. Je možné, že jedním z důvodů byl ten, že zcela chyběl katalog¹⁸¹ a výstava byla spjata s Josefem Císařovským, jenž byl spojovaný s tvrdým kurzem prvních svazových let.¹⁸²

Alena Honcová se výstavy účastnila s portrétem *Marcely* [50].¹⁸³ Dívka je vyobrazena po poprsí. Je modelována s hladkostí, snahou zobrazit citlivost a niterné rozpoložení ženy. Z úzce sevřených rtů, očí, jejichž pohled směřuje lehce dolů, a celkového výrazu ve tváři se lze domnívat, že portrétovaná zažívá negativní pocity. Socha je barevně polychromovaná, Alena Honcová zde úsporně pracuje s detailem a stylisticky vytváří jednoduchý oděv skládající se pouze zřejmě z tílka.

Reprodukce této plastiky byla vybraná do článku *Mladí v Brně* v časopise *Výtvarná práce*.¹⁸⁴ Dále se v periodiku objevila práce Věry Heřmanské *Lavice*¹⁸⁵ a *Dům na okraji*¹⁸⁶ od Bohdana Kopeckého. Nutno ale podotknout, že redakce časopisu si vybírala především taková díla, jež nebyla příliš radikální, ale spíše konzervativní.

V pozdějších letech vytvořila Alena Honcová ještě jednou portrét *Marcely* – *Tanečnice* [51]¹⁸⁷. Plastika byla vybrána mezi jednatřicet malířských a sochařských portrétů několika generací v knize *Portrétní tvorba*¹⁸⁸ od autorky Marie Halířové-Muchové.¹⁸⁹ Kniha

---

¹⁷⁹ Václav Erben, Gutfreundův civilismus, in: Milan Posselt – Václav Erben – Jiří Šetlík, *Otto Gutfreund*, Praha 1995, s. 58.

¹⁸⁰ Ibidem, s. 58.

¹⁸¹ Distribuce katalogů k výstavě byla pozastavena. Viz Stanislav Kolíbal, Umění mladých výtvarníků Československa, in: Nina Dvořáková – Jana Vránová (et al.), *90 let Domu umění města Brna: architektura, historie, výstavy kulturní činnost 1910–2000*, Brno 2000, s. 127–128.

¹⁸² Ibidem, s. 128.

¹⁸³ Alena Honcová, *Marcela – Tanečnice*, před r. 1976, polychromovaná pálená hlína, v. 49 cm. Viz Marie Halířová – Muchová (pozn. 11), s. 66.

¹⁸⁴ Václav Formánek, *Mladí v Brně, Výtvarná práce VI.*, č. 10., 5. června, Praha 1958, s. 1–2.

¹⁸⁵ Věra Heřmanská, *Lavice*, tempera, 66x90, 1958, Viz Václav Formánek, *Mladí v Brně, Výtvarná práce VI.*, č. 10., Praha 1958, s. 2.

¹⁸⁶ Bohdan Kopecký, *Dům na okraji*, olej, 74x100, 1958, Viz Ibidem.

¹⁸⁷ Alena Honcová, *Marcela – Tanečnice*, před r. 1976, polychromovaná pálená hlína, v. 49 cm. Viz Marie Halířová – Muchová, (pozn. 11), s. 66.

¹⁸⁸ Mezi umělce byli vybráni například Jan Bauch (1898–1995), Vincenc Makovský (1900–1966), Vlasta Prachatická (1929) anebo Daisy Mrázková (1916–2016). Viz Marie Halířová – Muchová, (pozn. 11).

se z větší části zaměřuje na komorní portrétní projev a je rozdělená do několika formálních skupin. Velkou část tvořila skupina umělců, kteří ve své portrétní tvorbě spojovali realismus s důrazem na osobitost tvarového podání. A to například u Vincenta Makovského (*Podobizna Marty Venerové* 1948) či Marty Jiráskové (*Antonín Pelc* 1968).¹⁹⁰ Alena Honcová patřila k té části, již se zejména snažila aktualizovat výtvarné principy kubismu a nově přehodnotit sociální civilismus dvacátých let.¹⁹¹ K této formální skupině Jiří Bradáček (*Blondýna* 1957) nebo Václav Preclík (*Josef Čapek* 1959). Vedle nich byla vybraná díla umělců, kteří ve své portrétní tvorbě měli sklon k subjektivnímu pojetí, jež se projevovalo v oživování forem a postupů symbolismu a expresionismu, a to kupříkladu u Františka Ronovského (*Vzpomínka na tetu* 1973) nebo u Josefa Jíry (*Matka* 1973).¹⁹²

K největšímu rozmachu portrétních plastik došlo u Aleny Honcové od druhé poloviny sedmdesátých let dvacátého století.

U díla *Marie* [52]¹⁹³ z roku 1978 pracovala sochařka výhradně s obličejem. Část krku nahrazuje krátká kovová tyč neboli trn, který tu má funkci pouze „držáku“. ¹⁹⁴ Plastika *Marie* byla vybraná pro výstavu „České malířství a sochařství 1900–1980“¹⁹⁵ v Alšově jihočeské galerii, která představovala sbírku z fondu českého moderního umění. O několik let později byla plastika vybrána na titulní stránku katalogu výstavy *Kouzlo křehkosti* [53].¹⁹⁶ Expozice byla věnována tvorbě českých významných sochařek, jakou byla Hana Wichterlová (1903–1990), Mary Duras (1898–1982) anebo Zdena Fibichová (1933–1991).¹⁹⁷ V Alšově jihočeské galerii se taktéž dochovala i studie *portrétu Ivany* [54].¹⁹⁸

V osmdesátých letech se sochařka taktéž účastnila kolektivních výstav, které byly ve většině případech přehlídkou československého výtvarného umění či výroční expozice.

---

¹⁸⁹ Marie Halířová – Muchová (1936) je historička a teoretička umění. Podílela se na několika uměleckých textech mezi nimi *Josef Mařatka: Kresby a plastika*, Praha 1969. – *Ellen Jilemnická: Plastiky*, Praha 1986. – *Karel Nepřaš: sochy*, Olomouc 1991.

¹⁹⁰ Marie Halířová – Muchová, (pozn. 11), s. 9–7.

¹⁹¹ Ibidem s. 7.

¹⁹² Ibidem s. 8.

¹⁹³ Alena Honcová, *Marie*, 1978, pálená hlína polychromovaná, v. 54 cm, Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou.

¹⁹⁴ Igor Zhoř, *Klíče k sochám*, Praha 1989, s. 79.

¹⁹⁵ Vlastimil Tetiva, *České malířství a sochařství 1900–1980* (kat. výst.), Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou 1981.

¹⁹⁶ David Kubec, *Kouzlo Křehkosti* (kat. výst.), Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou 2016.

¹⁹⁷ Dále se výstavy zúčastnily Ellen Jilemnická (1946), Hana Purkábková (1936), Jarmila Truhlíková (1940), Karla Vobišová (1887–1961), Marta Jirásková (1898–1981), Růžena Raflová (1948–2007) a Vlasta Studnová (1928). Viz Ibidem.

¹⁹⁸ Alena Honcová, *Portrét Ivany*, před r. (1979), hlína pálená, Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, inv. č. P - 828.

V průběhu následujících let vytvořila Alena Honcová další portréty, mezi nimi například *Iva* z roku 1981 [55].¹⁹⁹ Tu práci Alena Honcová zakládala na střídání konvexních a konkávních tvarů, jež jsou využity k vytvoření objemovosti výrazně rezavých vlasů. *Iva* představovala učitelku fyziky a matematiky, která doučovala sochařčinu dceru Jolanu. Dále to byly portréty *Irena* [56]²⁰⁰, *Dívka* [57]²⁰¹, *Vlasta* [58]²⁰² a *Květa* [59,60].^{203,204}

Inspirací jí nebyly pouze ženy a dívky z jejího vlastního okolí, ale i některé významné české ženské osobnosti. Poněvadž byla zanícenou čtenářkou prózy a poezie, vybrala si Alena Honcová ke znázornění několik spisovatelek přelomu devatenáctého a dvacátého století, a to *Boženu Benešovou* [61]²⁰⁵ a *Annu Marii Tilschovou*, [62]²⁰⁶ jež se snažily ve svých knihách přesvědčivě zachytit psychologii postav.

Mezi nejvýznačnější portrét významné osobnosti, který Alena Honcová vytvořila, patří plastika *Emy Destiniové* [63]²⁰⁷. Přestože je tato žena především proslulá jako nejznámější česká operní pěvkyně, tak za svůj život napsala i několik básní a románů.²⁰⁸ V Československu, ale i teď je Ema Destiniová oslavována jako národní hrdinka, která přispěla k založení Československé republiky v roce 1918. Jakožto uctívaná osobnost byla Destiniová v uměleckém provedení znázorněná několikrát.

Už v roce 1908 se o ní zajímal Bohumil Kafka, který zastihl Destiniovou v Londýně, jež zpívala v Královské opeře. Kafka ji v bronzové *Podobizně Emy Destiniové* [64]²⁰⁹

¹⁹⁹ Alena Honcová, *Iva*, 1981, polychromovaná pálená hlína, v. 42, Galerie Klatovy-Klenová, inv. č. P - 290.

²⁰⁰ Alena Honcová, *Irena*, 1963, polychromovaná sádra, v. 33, Galerie umění Karlovy Vary, inv. č. P - 291.

²⁰¹ Alena Honcová, *Dívka*, po roce 1980, polychromovaná hlína, Galerie Art Praha.

²⁰² Alena Honcová, *Vlasta*, 1988, kolorovaná sádra, v. 42. Viz *Výstava současného českého sochařství* (kat. výst.), Mánes Praha 1993.

²⁰³ Alena Honcová, *Květa*, 1982, polychromovaná pálená hlína, Muzeum umění Olomouc, inv. č. P - 911. Na portrétní bustě je zobrazena historička Květa Křížová, která se o tvorbě Aleny Honcové párkrát zmiňovala.

²⁰⁴ Alena Honcová, *Květa*, 1985, polychromovaná pálená hlína, v. 41 cm, Galerie hlavního města Prahy, inv. č. P-1141.

²⁰⁵ Alena Honcová, *Božena Benešová*, 80. léta, polychromovaná pálená hlína. Viz *Obrazy a sochy* (kat. výst.), Praha výstavní síň Mánes 1987, s. 26. - Božena Benešová (1873–1936) byla představitelka psychologické prózy, přispívala do Šaldových časopisů. Ve svých dílech zachycovala tragické osudy mladých lidí a jejich vnitřní zápasy. Díla *Člověk* (1919-1920), *Don Pablo, don Pedro* a *Věra Lukášová* (1936), a například povídka *Tiché dívky* (1922). Viz Zdeněk Pešat, *Čeští spisovatele z přelomu 19. a 20. století*, Praha 1972, s. 15.

²⁰⁶ Alena Honcová, *Anna Marie Tilschová*, 1986, malovaná sádra, v. 35. Viz *Obrazy a sochy* (kat. výst.) Praha výstavní síň Mánes 1987, s. 6. - Anna Marie Tilschová (1873–1957) byla představitelkou soudobého realistického románu. Byla úzce v kontaktu se spolkem Mánes a jeho Volnými směry. Ve svých dílech vycházela ze svého rodinného prostředí a osudů rodinných příslušníků. Díla *Fany* (1915), *Vykoupení* (1923) anebo *Orlí hnízdo* (1942). Viz Zdeněk Pešat, (pozn. 191), s. 151.

²⁰⁷ Alena Honcová, *Ema Destiniová*, 1981, pálená hlína, v. 45 cm, Galerie hlavního města Prahy, inv. č. P-1140.

²⁰⁸ Ema Destiniová (1878–1930), patřila k nejvýznamnějším představitelům interpretačního umění.

Přesvědčovala mistrovskou technikou, svým dramatickým sopránem a mistrovskou technikou. Vystupovala v Německu, v Londýně anebo v New Yorku. Během svého života napsala několik básní a románů. Mezi nimi například *Ve stínu modré růže* (1930), *Dr. Casanova* (1900–15) a například *Rahel a Tůně*. Viz Josef Tomeš, *Český biografický slovník XX. století I. svazek A-J*, Litomyšl 1999, s. 232.

²⁰⁹ Bohumil Kafka, *Podobizna Emy Destiniové*, 1908, bronz, v. 64 cm, Národní galerie v Praze.

zobrazil po poprsí a pracoval se zřetelností výrazného obrysu sochy a s plastickou plností formy.²¹⁰

V padesátých letech se Destinnové věnovala i Marta Jirásková, která v této době vytvářela soubor bust operních a činoherních umělkyň. *Portrétní bustu Emy Destinnové* [65]²¹¹ z roku 1953 tvořila Marta Jirásková z dobových fotografií, ale i ze vzpomínek, které na ni sochařka měla.²¹² V portrétu vycházela především z odkazu Myslbeka.

Oproti tomu se provedení od Aleny Honcové liší. Výrazovým prostředkem se zde stal objem, kterým sochařka modeluje obzvláště vlasy. Pomocí střídání konkávních a konvexních ploch dostává účes Destinnové určité podoby. I přestože na bustě pracuje Alena Honcová úsporně s detaily, jsou charakteristické rysy Destinnové zvýrazněny. Stylisticky taktéž vytváří dobový oděv, z něhož lze rozeznat límec, který sahá od krku k dekoltu, jež je useknutý do trojúhelníků. Jako jeden z mála portrétů, které v osmdesátých letech Alena Honcová vytvořila, není tato busta kolorována. Sochařka v této podobizně vycházela z knihy *Ema Destinnová ve slovech i obrazech*²¹³ od Václava Holzknechta.

Mimo zmiňované umělce se fenoménu Emy Destinnové dále věnoval například Jan Dědina (1870–1955), Jan Simota (1920–2007), který v roce 1973 vytvořil pamětní desku na Malostranském náměstí.²¹⁴

---

²¹⁰ Petr Wittlich, *Bohumil Kafka (1878–1942)*, Praha 2014, s. 97.

²¹¹ Marta Jirásková, *Portrétní busta Emy Destinnové*, 1953, bronz, v. 51 cm, Národní galerie v Praze. - Marta Jirásková (1898–1981) byla společně s Mary Durasovou první žačkou přijatou do Štursovy školy. Studovala v Paříži a vystavovala ve Spolku SVU Mánes. Viz Hana Volavková, *Marta Jirásková*, Praha 1981, s. 15.

²¹² Ibidem, s. 83

²¹³ Václav Holzknecht, *Ema Destinnová ve slovech i obrazech*, Praha 1974.

²¹⁴ Pamětní deska se nachází na domě čp. 37 na Malostranském náměstí. Viz <https://statues.vanderkrogt.net/object.php?record=czpr028> (vyhledáno 05. 06. 2021).

6 Závěr

Alena Honcová byla sochařka, jež působila od druhé poloviny dvacátého století. Stala se zejména známa svými portrétními plastikami. Prošla si studiem na Střední odborné škole keramické pod vedením Jana Znoje a Karla Valouška. Dále v roce 1954 absolvovala Akademii výtvarných umění v Praze v ateliéru u Otakara Španiela.

Po dokončení školy se umělkyně přidala ke Tvůrčí skupině Etapa, se kterou se v šedesátých letech účastnila několika výstav. Hlavními náměty skupiny byly motivy všedního dne. Umělci vstřebávali podněty z moderního umění, hlásili se k dílům Paula Cézanna, Pabla Picassa či Fernarda Légera.

Po vpádu vojsk Varšavské smlouvy a následné okupaci byla obnovena cenzura a za základní metodu československého umění je opět vyhlášen socialistický realismus. Umělci, kteří se chtěli živit výtvarnou prací, se museli registrovat do Českého fondu výtvarného umění, mezi nimi i Alena Honcová, která s oficiální politikou nesouhlasila. Z tohoto důvodu se v její tvorbě objevují především apolitické náměty.

Sochařka své práce vytvářela především v ateliéru v Praze na Gorazdově ulici anebo v domku v Blaničce (Strakonice).

Alena Honcová ve své rané tvorbě vstřebávala podněty z odkazu modernistické tradice reprezentované Pablem Picassem, Henrim Laureensem a Henrym Moorem. Její díla se vykazovala využitím jasné masivní konstrukce. U některých prací se snažila sochařka o dynamiku a části těl deformovala. Byla jí blízká taktéž tvorba Otty Gutfreunda, ze kterého čerpala po celou dobu své výtvarné tvorby.

Konec padesátých let a začátek šedesátých let znamenal pro československou výtvarnou scénu jisté oživení. Pomalu začaly pronikat informace o umělcích, jako byl Hans Hartung, Jean Dubuffet či Jackson Pollock. S uvolněním se měnil i projev Aleny Honcové, která se stejně jako plno dalších umělců snažila navázat na soudobé vlivy evropského umění. Ve svých drobných studiích začala experimentovat s materiálem cínu. Základem prací bylo využití geometrizovaných celků, které skládala asymetricky vedle sebe či na sebe. Podstatnou částí těchto prací byla jejich struktura, jež byla tvořená mělkými prohlubněmi, chvatnými vrypy a jednoduchými znaky. V této etapě se stal důležitým zdrojem inspirace její manžel Václav Kiml, se kterým pozorovali přírodu, sbírali různé předměty, povídali si spolu o umění a řešili společně své nápady. Styl Aleny Honcové lze v souvislosti porovnat i s tvorbou Jana Koblasy, který obdobně zasahoval do struktur svých děl a nesouměrně skládal jednotlivé články na sebe.

V sedmdesátých letech se sochařka vrátila k sociálně laděným tématům a ženským figurám, jež ztvárnila v primitivizující formě, společně s plošnou siluetou a čtyřhrannými objemy. V celé sochařské tvorbě Aleny Honcové je znatelná námětová provázanost, nejednou zpracovala podobná témata opakovaně.

Paralelně se po celou dobu své tvorby Alena Honcová věnovala portrétním plastikám. V počátcích vycházela především ze studia na Akademii výtvarných umění. Od druhé poloviny padesátých let začala vycházet z odkazu civilismu a tvorby Otty Gutfreunda a busty stylizuje. Námětově převažovaly zejména podobizny příbuzných a přítelkyň, nicméně taktéž vytvořila portréty známých osobností, které Alena Honcová obdivovala. Přestože portréty stylizovala, tak pečlivým studiem dokázala vytáhnout charakteristické rysy zobrazovaných osob. Typickým znakem bylo pro sochařku zvýraznění vlasů jak tvarem, či barvou, anebo vytvoření velkých očí, které byly zvýrazněny černou linkou. Nejčastějším sochařským materiálem byla kolorovaná pálená hlína, jež využívala Alena Honcová skrz celou svoji výtvarnou tvorbu.

Tvorba sochařky doplňovala obraz československé výtvarné scény především v období konce padesátých let a začátku šedesátých let. Alena Honcová se řadila k umělcům, kteří chtěli navázat na soudobou evropskou výtvarnou scénu. Bylo pro ně taktéž důležité vzepřít se oficiálnímu umění. Mezi takové umělce patřil již zmiňovaný Jan Koblása, Věra Janoušková, Miloslav Chlupáč či František Pacík.

Pozdější díla se nevyznačovala nikterak radikálním výtvarným projevem a přestože představovala určitý protipól k oficiálnímu umění, nelze ji řadit mezi ryze alternativní tvůrce.

Realizace Aleny Honcové jsou dostupné především v Galerii umění Karlovy Vary a v Galerii moderního umění v Hradci Králové, dále pak v rodinném archívu a v soukromých sbírkách. V některých publikacích a v katalogích výstav, kde je sochařčino jméno zmiňováno, je možno najít i fotografické reprodukce její tvorby. Taktéž byly její práce součástí různých zahraničních výstav a soutěží, za něž získala sochařka několikrát ocenění.

Tento text zhodnotil na základě terénního zkoumání tvorbu Aleny Honcové. Dílo sochařky nebylo podle autorky textu v takovém rozsahu zpracováno a nabízí se řada dalších podrobněji nezpracovaných témat, například její malířské dílo, které by mohlo přinést nové poznatky i v souvislosti se sochařskou tvorbou.

7 Seznam použitých zkratek

AVU – Akademie výtvarných umění v Praze

ČFVU – Český fond výtvarných umění

GHMP – Galerie hlavního města Prahy

MG – Moravská galerie v Brně

MUO – Muzeum umění v Olomouci

NG – Národní galerie v Praze

SČUG – Sdružení českých umělců grafiků Hollar

SarK – soukromý archív rodiny Kimlů

VŠUP – Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze

inv. č. – inventární číslo

kat. výst. – katalog výstavy

ns. – nestránkováno

pozn. – poznámka

8 Prameny

Soukromý archív rodiny Kimlů.

Archív akademie výtvarných umění v Praze, osobní složka Aleny Honcové.

9 Periodika

Václav Formánek, Mladí v Brně, *Výtvarná práce* VI., č. 10., 5. června, Praha 1958, s. 1–2.

Antonín Hartman, Stipendisté 58–59 in: *Výtvarná práce* VII., 1960, s. 7.

Jindřich Chalupecký, Co je to abstrakce, in: *Výtvarná práce* XIV, 1964, č. 1, s. 1.

Jindřich Chalupecký, Počátky Skupiny 42, in: *Výtvarná práce* XI, 1963, č. 19/20, s. 8–9.

Jindřich Chalupecký, Happenin a spol., in: *Sešity pro literaturu a diskusi*, 1969, č. 33 s. 13–16.

Květa Křížová, Z ateliéru Aleny Honcové, *Výtvarná kultura* XVIII, 1984, č. 6., s. 43.

Jiří Padrta, Pražské výstavy, *Výtvarná práce* XI, 1966, č.11, s. 3-4.

Jiří Padrta, Umění nezobrazující a neobjektivní, jeho počátky a vývoj, in: *Výtvarné umění* VII, 1957, s. 174–181.

Jiří Padrta, Umění nezobrazující a neobjektivní, jeho současný stav, in: *Výtvarné umění* VII, 1957 s. 214.

Výtvarné umění XII, 1962, č. 8, s. 347.

Tvar I, 1961 č.1, s. 15.

10 Literatura

Miloš Axman – Miloslav Dlouhý, *Almanach Akademie výtvarných umění v Praze k 180. výročí založení (1799–1979)*, Praha 1979.

Polana Bregantová – Rostislav Švácha – Marie Platovská (ed.), *Dějiny českého výtvarného umění*, Praha 2007.

Lenka Bydžovská – Vojtěch Lahoda – Karel Srp, *České moderní umění 1900–1960*, Praha 1995.

Cécile Goldscheider, *Laurens*, New York 1959.

Magdaléna Deverová, *UB 12 z našich sbírek*, Roudnice nad Labem 2019.

Nina Dvořáková – Jana Vránová (et. al), *90 let Domu umění města Brna: architektura, historie, výstavy kulturní činnost 1910–2000*, Brno 2000.

Hana Hamplová (ed.), *Ohniska znovuzrození: české umění 1956–1963*, Praha 1994.

Vít Havránek, *Bruselský sen*, Praha 2008.

Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění I*, Praha 1995.

Philip James, *Henry Moore on Sculpture*, London 1966.

Marie Klimešová, *František Pacík*, Praha 2008.

Marie Klimešová (ed.), *Jitka/Květa Válovy*, Praha 2002.

Ivan Knobloch – Radim Vondráček (edd.) *Design v českých zemích 1900–2000*, Praha 2016.

Zbyšek Malý (ed.), *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950–1998*, I – XXI, Ostrava 1998–2010.

Dagmar Mazancová – Alena Bergerová, *Miloslav Holý (1897–1974)*, Praha 2010.

Marie Halířová – Muchová, *Portrétní tvorba*, Praha 1981.

Mahulena Nešlehová, *Jan Koblasa*, Praha 2002.

Mahulena Nešlehová (ed.), *Poselství jiného výrazu: Pojetí informelu v českém umění 50. a první poloviny 60. let*, Praha 1997.

Zdeněk Pešat, *Čeští spisovatelé z přelomu 19. a 20. století*, Praha 1972.

Alena Pomajzlová, *Otto Gutfreund sochař*, Plzeň 2017.

- Milan Posselt – Václav Erben – Jiří Šetlík, *Otto Gutfreund*, Praha 1995.
- Adriana Primusová – Marie Klimešová (ed.), *Skupina Máj 57*, Praha 2007.
- Milena Slavická – Jiří Šetlík, *UB 12 - Studie, rozhovory, dokumenty*, Praha 2006.
- Jiří Ševčík – Pavlína Morganová – Dagmar Dušková, *České umění 1938–1989, programy, kritické texty, dokumenty*, Praha 2001.
- Václav Vilém Štech, *Otakar Španiel*, Praha 1954.
- Prokop Toman (ed.), *Dodatky ke slovníku československých výtvarných umělců*, Praha 1955.
- Prokop Toman, *Nový slovník československých výtvarných umělců*, Ostrava 1994.
- Jan Tomeš, *Jan Lauda*, Praha 1952.
- Josef Tomeš, *Český biografický slovník XX. století I. svazek A-J*, Litomyšl 1999.
- Jan Boris Uhlíř, *Bomby na Prahu: nálety z roku 1945 objektivem Stanislava Maršála*, Praha 2011.
- Olga Uhrová, *Sbírka moderního a současného umění*, Praha 2003.
- Hana Volavková, *Marta Jirásková*, Praha 1981.
- Petr Wittlich, *Bohumil Kafka (1878–1942)*, Praha 2014.
- Petr Wittlich, *České sochařství ve XX. století: 1890-1945*, Praha 1978.
- Vojtěch Zamarovský, *Bohové a hrdinové antických bájí*, Praha 1982.
- Igor Zhoř, *Klíče k sochám*, Praha 1989.
- Karel Žižkovský (ed.) *Daniel a Karel Benešovi*, Praha 2015, s. 358.

11 Katalogy výstav

III. *Přehlídka československého výtvarného umění* (kat. výst.), Jízdárna pražského hradu 1955.

Jan Baleka, *Etapa '70* (kat. výst.), Galerie Nová síň v Praze 1970.

Josef Císařovský, *Umění mladých výtvarníků Československa* (kat. výst.), Brno 1958.

Zuzana Divišová (ed.), *10. aukční salon výtvarníků* (kat. aukce), Karolinum Praha, 2010.

Etapa (kat. výst.), Galerie Václava Špály v Praze 1961.

Marie Hanušová, *Vltavotýnské výtvarné dvorky* (kat. výst.), Městská galerie art club v Týně nad Sázavou 2001.

Marie Hanušová, *Vltavotýnské výtvarné dvorky* (kat. výst.), Městská galerie art club v Týně nad Sázavou 2002.

Jaroslav Hlaváček, *Manželství, rodičovství a život našich dětí v obrazech, sochách, grafice a užitém umění* (kat. výst.), Praha 1974.

Zdeněk Kostka, *Žena v současné tvorbě* (kat. výst.), Praha 1976.

Květa Křížová, *Alena Honcová* (kat. výst.), Galerie Platýz Praha 1990.

David Kubec, *Kouzlo Křehkosti* (kat. výst.), Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou 2016.

Jiří Kunert, *9. aukční salon výtvarníků* (kat. aukce), Karolinum Praha, 2008.

Michel Leiris, *Henri Laurens or sculpture in good hands* (kat. výst.), Dunkelmann gallery in Toronto 1969.

Eva Petrová, *Socha a kresba* (kat. výst.), Praha Galerie Mánes 1967.

Eva Petrová, *TRASA* (kat. výst.), Severočeská galerie Litoměřice 1991.

Realizace (kat. výst.), Galerie Václava Špály v Praze 1961.

Petr Spielmann, *Etapa* (kat. výst.), Galerie Nová síň v Praze 1963.

Vlastimil Tetiva, *České malířství a sochařství 1900–1980* (kat. výst.), Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou 1981.

Výstava současného českého sochařství (kat. výst.), Mánes Praha 1993.

Petr Wittlich, *Jan Koblasa* (kat. výst.), Litvínov 1991.

12 Internetové zdroje

Jiří Padrta

<https://www.artlist.cz/teoretici/jiri-padrta-108429/> (vyhledáno 1. 03. 2021).

Jolana Kimlová

<https://cs.isabart.org/person/14068> (vyhledáno 27. 2. 2020).

Střední umělecká škola Václava Hollara a Vyšší odborná škola Václava Hollara.

<https://www.hollarka.cz/cs/o-hollance/historie> (vyhledáno 15. 06. 2021).

Alena Antonová

<https://www.artplus.cz/cs/autor/1678-antonova-alena> (vyhledáno 15. 06. 2021).

Restituce po roce 1989

<http://www.dejinyvpohode.cz/Articles/1107-2-Restituce+po+roce+1989.aspx> (vyhledáno 15. 06. 2021).

Masarykova akademie umění

<https://cs.isabart.org/institution/5283> (vyhledáno 21. 06. 2021).

Pamětní deska Emy Destinnové

<https://statues.vanderkrogt.net/object.php?record=czpr028> (vyhledáno 05. 06. 2021).

Jitka Forejtová

<http://www.prague-art.cz/katalog/autori/173-jitka-forejtova/551-zeny/> (vyhledáno 10. 10. 2021).

Katalog děl Henryho Moora

<https://catalogue.henry-moore.org/objects/14439/reclining-figure> (vyhledáno 10. 10. 2021).

Práce *Magdaléna* od Jana Koblasy

<https://www.mutualart.com/Artwork/Magdalena/03511B6ABC08031F> (vyhledáno 05. 06. 2021).

Práce *Figura* od Aleny Honcové

<http://www.artnet.com/artists/alena-honcova/figura-QwTHnhQ3gjEtpQoRmUua9Q2> (vyhledáno 05. 06. 2021).

Práce *Slečny si povídaly* od Aleny Honcové

<https://www.artplus.cz/cs/autor/11212-honcova-alena> (vyhledáno 05. 06. 2021).

Práce *Průmysl* od Otty Gutfreunda

https://sbirky.ngprague.cz/dielo/CZE:NG.P_1400 (vyhledáno 07. 12. 2021).

Práce *Obchod* od Otty Gutfreunda

https://sbirky.ngprague.cz/dielo/CZE:NG.P_1399 (vyhledáno 07. 12. 2021).

Práce *Myčky* od Rudolfa Kremličky

https://sbirky.moravska-galerie.cz/dielo/CZE:MG.A_1641 (vyhledáno 07. 12. 2021).

Práce *La grande baigneuse* od Henriho Laurence

<https://sammlung.staedelmuseum.de/en/work/la-grande-baigneuse> (vyhledáno 07. 12. 2021).

Práce *La Lune* od Henriho Laurence

<https://www.phillips.com/detail/henri-laurens/NY010718/24> (vyhledáno 07. 12. 2021).

Kouzlo Křehkosti

<https://www.ajg.cz/probihajici-vystavy/kouzlo-krehkosti-vyber-plastik-ze-sbirek-ajg.html>

(vyhledáno 07. 12. 2021)

13 Výstavy

Kolektivní výstavy

- 1951 *I. přehlídka československého výtvarného umění*, Jízdárna Pražského hradu, Praha.
- 1952 *Svaz českých výtvarných umělců III. středisko Mánes. III. členská výstava*, Mánes, Praha.
- 1955 *III. přehlídka československého výtvarného umění*, Praha.
- 1955 *Deset let československé lidově demokratické republiky ve výtvarném umění*, Slovanský ostrov, Praha.
- 1955 *Deset let československé lidově demokratické republiky ve výtvarném umění*, Mánes, Praha.
- 1958 *Umění mladých výtvarníků Československa. Obrazy a plastiky*, Dům umění města Brna.
- 1959 *IV. přehlídka československého výtvarného umění*, Praha.
- 1960 *Výstava stipendijních prací za léta 1958-1959*, Praha.
- 1961 *Užité umění a průmyslové výtvarnictví*, Uměleckoprůmyslové muzeum, Praha.
- 1961 *Realizace*, Galerie Václava Špály, Praha.
- 1961 *Tvůrčí skupina Etapa*, Galerie Václava Špály, Praha.
- 1962 *Jaro 62*, Mánes, Praha.
- 1965 *Výtvarní umělci k 20. výročíu oslobodenia ČSSR*, Dom kultúry, Bratislava.
- 1965 *Małarstwo a rzeźba z Pragi*, Kraków.
- 1966 *Tvůrčí skupina Etapa: IV. výstava*, Galerie Václava Špály, Praha.
- 1967 *Socha a kresba*, Mánes, Praha.
- 1967 *I. pražský salon*, Bruselský pavilon, Praha.
- 1968 *Nové tendence v tvorbě mladých českých výtvarníků: Obrazy, kresby, grafika, plastiky z šedesátých let*, Východočeská galerie v Pardubicích.
- 1974 *Manželství, rodičovství a život našich dětí v obrazech, sochách, grafice a užitém umění. Výsledky tvůrčí úkolové akce*, Praha.

- 1975 *Výtvarní umělci k 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou*, Praha.
- 1976 *Žena v současné tvorbě, Výsledky výtvarné soutěže k Mezinárodnímu roku ženy*, Praha.
- 1979 *Výtvarní umělci dětem*, Praha.
- 1980 *Výtvarní umělci k 35. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou*, Praha.
- 1981 *České malířství a sochařství 1900-1980*, Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou.
- 1982 *Výstava patnácti výtvarnic*, Městské kulturní středisko, Dobříš.
- 1983 *Výtvarní umělci životu a míru. Výstava malířství, sochařství, grafiky a užitého umění k 35. výročí Vítězného února*, Praha.
- 1983 *20 let Galerie hlavního města Prahy*, Staroměstská radnice, Praha.
- 1985 *Vyznání životu a míru. Přehlídka československého výtvarného umění k 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou*, Praha.
- 1985 *Súčasná československá komorná plastika*, Gáleria Miloša Alexandra Bazovského v Trenčíně.
- 1985 *Vyznání životu a míru. Přehlídka československého výtvarného umění k 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou*, Dom kultúry, Bratislava.
- 1987 *Obrazy a sochy. Výstava pražských členů Svazu českých výtvarných umělců*, Mánes, Praha.
- 1987 *Výber zo súčasnej československej komornej plastiky*, Galérie Miloša Alexandra Bazovského v Trenčíně.
- 1988 *Z nových zisků Národní galerie v Praze z let 1984-1986*, 4. část, Městská knihovna Praha.
- 1993 *Komorní plastika*, Mánes, Praha.
- 1993 *Výstava současného českého sochařství*, Mánes, Praha.
- 2000 *I. Salon českých, moravských, slezských malířů a sochařů*, Zahrada Čech, Litoměřice.
- 2001 *Vltavotýnské výtvarné dvorky 2001*, Městská galerie Art Club, Týn nad Vltavou.
- 2002 *Vltavotýnské výtvarné dvorky 2002*, Městská galerie Art Club, Týn nad Vltavou.
- 2003 *Z depozitáře Nadace Český fond umění*, Galerie Václava Špály, Praha.

2007 *České umění XX. století: 1970-2007*, Alšova jihočeská galerie, v Hluboké nad Vltavou.

2016 *Kouzlo křehkosti*. Výběr plastik ze sbírek AJG, Wortnerův dům Alšovy jihočeské galerie, České Budějovice.

Autorské výstavy

1990 *Alena Honcová*, Galerie Platýz, Praha.

14 Seznam obrazové přílohy

- [1] Fotografie Aleny Honcové, asi 1. třída, 1935, SarK.
- [2] Vysvědčení z prvního ročníku ze Státní odborné školy keramické, 1946, SarK.
- [3] Vysvědčení z prvního ročníku z Akademie výtvarných umění, 1949, SarK.
- [4] Žádost o studijní stipendium, 1954, archiv AVU – osobní složka Aleny Honcové.
- [5] Potvrzení o přijmutí studijního stipendia, 1955, archiv AVU – osobní složka Aleny Honcové.
- [6] Alena Honcová se spolužákem při hodině reliéfu, mezi lety 1948–1955, SarK.
- [7] Alena Honcová se svými spolužáky, mezi lety 1948–1955, SarK.
- [8] Alena Honcová třetí zezadu vlevo se svými spolužáky, pod ní nejspíše Vlasta Prachatická po absolvování AVU, 1955, SarK.
- [9] Alena Honcová s Václavem Kimlem nejspíše v Petrohradě, asi 60. léta, SarK.
- [10] Alena Honcová s Václavem Kimlem a manžely Benešovými, asi 60. léta, SarK.
- [11] Alena Honcová se sestrami Jitkou a Květou Válovými, nejspíše v Petrohradu, asi 60. léta, SarK.
- [12] Alena Honcová v ateliéru na Gorazdově ulici v Praze, 1987, SarK, Foto: Karel Kestner.
- [13] Soutěž na výzdobu čelní steny ve vestibulu hlavní budovy v Biologických ústavu v Praze–Krči, 1964, SarK.
- [14] Alena Honcová – Václav Kiml, *Návrh na výzdobu čelní stěny*, 1964, SarK.
- [15] Alena Honcová, *Kresba mateřství*, po roce 1968, kresba tužkou, SarK.
- [16] Alena Honcová s Václavem Kimlem v Moskvě, 60. léta, SarK.
- [17] Členové Etapy, 70. léta. Reprodukce převzatá z publikace: Jan Baleka, *Etapa '70* (kat. výst.), Galerie Nová síň v Praze 1970.
- [18] A) Alena Honcová, *Návrh na fontánu s ženami a delfínem*, 1957, sádra, v. 27 cm, soukromá sbírka. Reprodukce převzatá z publikace: Květa Křížová, *Alena Honcová* (kat. výst.), Galerie Platýz Praha 1990.

B) Alena Honcová, *Studie Návrh na fontánu s ženami a delfínem*, před r. 1957, v. 27 cm, SaJK.

[19] A) Alena Honcová, *Pradleny*, 1957, polychromovaná sádra, v. 35 cm, soukromá sbírka.

Foto: Michaela Kubánková.

B) Alena Honcová, *Studie Pradleny*, před r. 1957, kresba tužkou, SaJK.

[20] Otto Gutfreund, *Obchod*, 1923, kolorovaná sádra, v. 75, 5 cm, Národní galerie v Praze.

Foto: převzato z webu: https://sbirky.ngprague.cz/dielo/CZE:NG.P_1399 (vyhledáno 07. 12. 2021).

[21] Otto Gutfreund, *Průmysl*, 1923, kolorována sádra, v. 75 cm, Národní galerie v Praze, inv.

č. P 1400. Foto: převzato z webu: https://sbirky.ngprague.cz/dielo/CZE:NG.P_1400

(vyhledáno 07. 12. 2021).

[22] Jan Lauda, *Myčka*, 1923, bronz, 52 x 126 cm, Národní galerie v Praze. Foto: převzato

z webu https://sbirky.ngprague.cz/dielo/CZE:NG.P_4244 (vyhledáno 10. 10. 2021).

[23] Rudolf Kremlička, *Myčky*, 1919, olej, 96x83 cm, Moravská galerie v Brně, inv. č. A

1641. Foto: převzato z webu: https://sbirky.moravska-galerie.cz/dielo/CZE:MG.A_1641

(vyhledáno 07. 12. 2021).

[24] Alena Honcová, *Sedící žena*, 1959, duchcovský porcelán, v. 15 cm., soukromá sbírka.

Foto: převzato z publikace: *Tvar I*, 1961 č.1, s. 15.

[25] Jitka Forejtová, *Ženy*, 1962, porcelán, 24 x 12 x 14 cm, Royal Dux v Duchcově. Převzato

z webu: <http://www.prague-art.cz/katalog/autori/173-jitka-forejtova/551-zeny/> (vyhledáno 10. 10. 2021).

[26] Jitka Forejtová, *Ženy*, 1962, porcelán, Royal Dux v Duchcově. Převzato z webu:

<http://www.prague-art.cz/katalog/autori/173-jitka-forejtova/551-zeny/foto/6/> (vyhledáno 10. 10. 2021).

[27] Alena Honcová, *Ležící dívka*, 1961, dentakryl, 19,5 x 28 cm, Muzeum umění Olomouc,

inv. č. P-262. Foto: Muzeum umění Olomouc.

[28] Alena Honcová, *Ležící*, před r. 1967, temná patina, v. 32 cm, Galerie moderního umění

v Hradci Králové, inv. č. P-252. Foto: Michaela Kubánková.

[29] Henry Moore, *Reclining figure*, 1927, litý beton, 63.5 cm, soukromá sbírka. Foto:

Převzato z webu <https://catalogue.henry-moore.org/objects/13732/reclining->

woman?ctx=d9cae2404c5417d45b0a0d5dff7d5bf80460ad37&idx=5 (vyhledáno 10. 10. 2021).

[30] Henry Moore, *Reclining figure*, 1929, brown, Hornton stone, Leeds Art Gallery. Foto: převzato z webu <https://catalogue.henry-moore.org/objects/14439/reclining-figure> (vyhledáno 10. 10. 2021).

[31] A) Alena Honcová, *Plachetnice*, 1961, sádra, v. 60 cm, soukromá sbírka. Reprodukce převzatá z publikace *Výtvarné umění XII*, 1962, č. 8, s. 347.

B) Alena Honcová, *Studie Plachetnice*, 1961, kresba tužkou, SarK.

[32] Henri Laurens, *La Lune*, 1948, mramor. Foto: autor neuveden, převzato z webu: <https://www.phillips.com/detail/henri-laurens/NY010718/24> (vyhledáno 07. 12. 2021).

[34] Henri Laurens, *La grande baigneuse*, 1947, bronz. Foto: autore neuveden, převzato z webu: <https://sammlung.staedelmuseum.de/en/work/la-grande-baigneuse> (vyhledáno 07. 12. 2021).

[35] Alena Honcová, *Sedící*, patinová sádra, Městská galerie Vysoké Mýto, inv. č. P 13. Foto: Městská galerie Vysoké Mýto.

[36] Alena Honcová, *Postava*, asi 1964, odlévání, kov, v. 58 cm, Karlovy Vary, inv.č. P 162. Foto: Michaela Kubánková.

[37] Alena Honcová, *Pastýřka*, 1964, cín, 29 x 13 x 6,5 cm, Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, inv. č. PL: 243. Foto: Michaela Kubánková.

[38] Jan Koblasa, *Magdaléna*, 1959, bronz, v. 171, 5 cm. Foto: autor neuveden, převzato z webu: <https://www.mutualart.com/Artwork/Magdalena/03511B6ABC08031F> (vyhledáno 05. 06. 2021).

[39] Alena Honcová, *Postava II*, 1965, cín, 28,5x 9 x 5,5 cm, Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, inv. č. PL: 244. Foto: Michaela Kubánková.

[40] Alena Honcová, *Figura*, (nedat.), bronz, v. 39 cm, Galerie Pictura Praha. Foto: převzato z webu: <http://www.artnet.com/artists/alena-honcova/figura-QwTHnhQ3gjEtpQoRmUua9Q2> (vyhledáno 05. 06. 2021).

[41] Alena Honcová, *Postava*, 1965, cín, v. 31.5 cm, Východočeská galerie v Pardubicích. Foto: Východočeská galerie v Pardubicích.

- [42] Alena Honcová, *Postava I*, (nedat.), cín, v. 36 cm, soukromá sbírka. Reprodukce převzatá z publikace: Květa Křížová, *Alena Honcová* (kat. výst.), Galerie Platýz Praha 1990.
- [43] Alena Honcová, *Tanec*, 70. léta, disperzní hmota a patina, v. 22 cm, soukromá sbírka. Reprodukce převzatá z katalogu: *10. aukční salon výtvarníků* (kat. výst.), Karolinum Univerzity Karlovy v Praze 2010, s. 91.
- [44] Alena Honcová, *Krásná Atalanta*, 1980, polychromovaná pálená hlína, v. 48 cm, soukromá sbírka. Reprodukce převzatá z publikace: Květa Křížová, *Alena Honcová* (kat. výst.), Galerie Platýz Praha 1990.
- [45] Alena Honcová, *Pomona*, 1981, polychromovaná pálená hlína, soukromá sbírka. Reprodukce převzatá z publikace: Květa Křížová, *Z ateliéru Aleny Honcové, Výtvarná kultura XVIII*, 1984, č. 6., s. 43.
- [46] Alena Honcová, *Dáma*, 1985, polychromovaná pálená hlína, soukromá sbírka. Foto: převzato z publikace: Květa Křížová, *Z ateliéru Aleny Honcové, Výtvarná kultura XVIII*, 1984, č. 6., s. 43.
- [47] A) Alena Honcová, *Slečny si povídaly*, 1982, polychromovaná pálená hlína, v. 44 cm, soukromé vlastnictví. Foto: převzato z webu: <https://www.artplus.cz/cs/autor/11212-honcova-alena> (vyhledáno 05. 06. 2021).
B) Alena Honcová, *Studie Slečny si povídaly*, před r. 1982, kresba tužkou, SarK
- [48] Alena Honcová, *Podobizna Dáši*, před r. 1955, mramor, v. 43 cm, Galerie umění Karlovy Vary, inv. č. P 115. Foto: Michaela Kubánková.
- [49] Alena Honcová, *Portrét děvčátka*, před r. 1962, mramor, v. 48 cm, Galerie umění Karlovy Vary, inv. č. P 260. Foto: Michaela Kubánková.
- [50] Alena Honcová, *Marcela*, polychromovaná pálená hlína, v. 55 cm. Reprodukce převzatá z publikace: Václav Formánek, *Mladí v Brně, Výtvarná práce VI.*, č. 10, Praha 1958, s. 1–2.
- [51] A) Alena Honcová, *Marcela – Tanečnice*, před r. 1976, polychromovaná pálená hlína, v. 49 cm, soukromá sbírka. Reprodukce převzatá z publikace: Marie Halířová Muchová, *Portrétní tvorba*, Praha 1981, s. 66.
B) Alena Honcová, *Studie Marcela – Tanečnice*, před r. 1976, kresba tužkou, SarK.
- [52] Alena Honcová, *Marie*, 1978, pálená hlína polychromovaná, v. 54 cm, Alšova jihočeská galerie Hluboká nad Vltavou. Foto: Michaela Kubánková.

[53] Titulní strana katalogu výstavy *Kouzlo křehkosti*, na přední straně: *Marie* od Aleny Honcové. Fotografie převzatá z webu: <https://www.ajg.cz/probihajici-vystavy/kouzlo-krehkosti-vyber-plastik-ze-sbirek-ajg.html>. (vyhledáno 07. 12. 2021)

[54] Alena Honcová, *Portrét Ivany*, před r. (1979), hlína pálena, Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, inv. č. P-828. Foto: Michaela Kubánková.

[55] Alena Honcová, *Iva*, 1981, polychromovaná pálená hlína, v. 42 cm, Galerie Klatovy-Klenová, inv. č. P-290. Foto: Galerie Klatovy-Klenová.

[56] Alena Honcová, *Irena*, 1963, polychromovaná sádra, v. 33 cm, Galerie umění Karlovy Vary, inv. č. P 291. Foto: Michaela Kubánková.

[57] Alena Honcová, *Dívka*, po roce 1980, polychromovaná hlína, Galerie Art Praha. Foto: Galerie Art Praha.

[58] Alena Honcová, *Vlasta*, 1988, kolorovaná sádra, v. 42 cm, soukromá sbírka. Reprodukce převzatá z publikace: *Výstava současného českého sochařství* (kat. výst.), Mánes Praha 1993.

[59] Alena Honcová, *Květa*, 1982, polychromovaná pálená hlína, Muzeum umění Olomouc, inv. č. P-911. Foto: Muzeum umění Olomouc.

[60] Alena Honcová, *Květa*, 1985, polychromovaná pálená hlína, v. 41 cm, Galerie hlavního města Prahy, inv. č. P-1141. Foto: Galerie hlavního města Prahy.

[61] A) Alena Honcová, *Božena Benešová*, 80. léta, polychromovaná pálená hlína, soukromá sbírka. Reprodukce převzatá z publikace *Obrazy a sochy* (kat. výst.), Praha výstavní síň Mánes 1987, s. 26.

B) Fotografie *Boženy Benešové*, datace neznámá, SaJK. Foto: autor neznámý.

[62] A) Alena Honcová, *Anna Marie Tilschová*, 1986, malovaná sádra, v. 35 cm., soukromá sbírka. Foto: Michaela Kubánková.

B) Fotografie *Anny Marie Tilschové*, datace neznámá, SaJK.

[63] Alena Honcová, *Ema Destinová*, 1981, pálená hlína, v. 45 cm, Galerie hlavního města Prahy, inv. č. P-1140. Foto: Galerie hlavního města Prahy.

[64] Bohumil Kafka, *Podobizna Emy Destinové*, 1908, bronz, v. 64 cm, Národní galerie v Praze. Reprodukce převzatá z publikace: Petr Wittlich, *Bohumil Kafka*, 2014.

[65] Marta Jirásková, *Portrétní busta Emy Destinnové*, 1953, bronz, v. 51, Národní galerie v Praze. Reprodukce převzatá z publikace: Hana Volavková, *Marta Jirásková*, Praha 1981.

15 Obrazová příloha

1. Fotografie Aleny Honcové, asi 1. třída, 1935.

Číslo kat.: 7.

Vysvědčení.

Alena Honcová

Národnost: česká. Státní příslušnost: Československá

Den, měsíc a rok narození: 31. ledna 1929

Rodiště: Mladá Boleslav. Země: Česká

Chodila do prvního ročníku odborné školy keramické v druhém pololetí školního roku 1945/1946 a byla posouzena takto:

Chování: bezúhonné

Povinné předměty:

Prospěch:

Ceština	výborný
Ruština	dobrý
Dějepis	výborný
Občanská a politická výchova	výborný
Vybrané stati z fyziky	výborný
Nerostopis a zeměznalství	výborný
Keramická chemie	dobrý
Keramická technologie	dobrý
Technické kreslení	chvalitebný
Odborné kreslení	výborný
Modelování	výborný
Odborné počty a kalkulace	chvalitebný
Obchodní nauka a písemnosti	výborný
Keramické zbožíznalství	
Technologická cvičení	dobrý
Cvičení ve výrobě sádrových kadlubů	dobrý
Praktická cvičení výrobní	chvalitebný
Tělesná výchova	

ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA.

VYSVĚDČENÍ

AKADEMIE VÝTVARNÝCH UMĚNÍ V PRAZE

stvrzuje tímto, že pan slečna Alena HONCOVÁ
rodem z Mladé Boleslavi v Čechách navštěvoval a
v zimním a letním semestru školního roku
19 48/49 první ročník

VŠEOBECNÉ ŠKOLY
Akademie výtvarných umění v Praze

s následujícím prospěchem:

Kreslení večerního aktu : velmi dobrý

Malování osvobozena

Modelování velmi dobrý

Malířská technika osvobozena Obrana státu: velmi dobrý

Perspektiva ./.

Anatomie velmi dobrý

Nauka o slohu velmi dobrý

Dějiny umění I. ./.

Dějiny umění II. ./.

Nauka o barvách osvobozena

Chemie barev osvobozena

Návštěva školy velmi pilná

Pilnost vytrvalá

Chování jeho bylo akademickým zákonům zcela přiměřené.

V PRAZE dne 15. června

19 49

K. P. Boborj
t. č. rektor.

O. Škumný
profesor.

Žádám a prospechové stipendium
můj prospěch je výborný

Došlo dne: 26. II. 1954

Vyřízeno dne:

v Praze, 25. února 1954.

Viděl:

469

Klára Homcová

Soubor JH
26/II/54

4. Žádost o studijní stipendium, 1954.

dne: 14. IV. 1955
 Viděl: J. Smým
 883
 V Praze dne 13. IV. 1955.

Záloha

za poskytnutí peněz na vynikající studijní prospěch vykázaný
 v přírodním semestru škol. roku 1954/55 od 1. dubna do 30. června 1955.

jméno a příjmení ..... Klára Honcová
 studijní ročník ..... VII.
 škola profesora ..... Spánice

Vykázaný studijní prospěch za přírodním semestrem šk. r. 1954/55:

Předmět:
 hl. předmět modelování: ..... výtvarný

přírodním prospěch .....

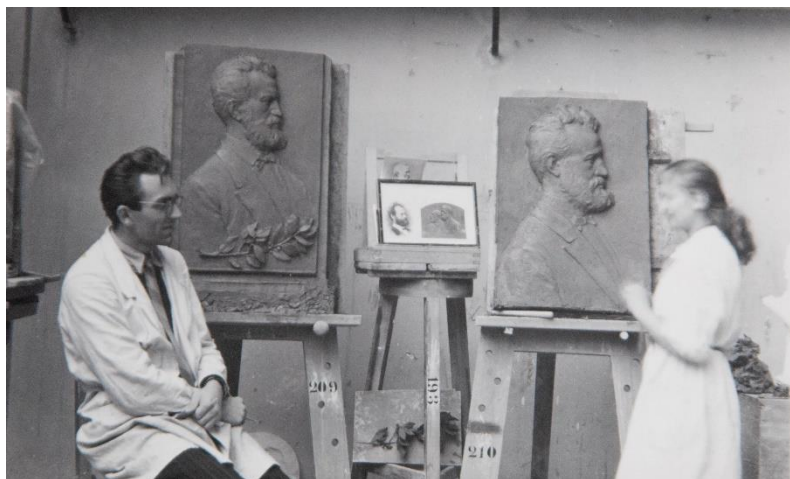
Potvrzení o správnosti
 studijní referentky: ..... Podpis řádkatele
Klára Honcová
14/IV 55

návrh stipendijní komise na poskytnutí peněz na vynikající
 studijní prospěch ..... 100. - ..... Kčs měsíčně

Předseda stipendijní komise ..... Řešitel nebo jeho zástupce
J. Smým

5. Potvrzení o přijmutí studijního stipendia, 1955.

6. Alena Honcová se spolužákem při hodině reliéfu mezi lety 1948–1955.

7. Alena Honcová se svými spolužáky reliéfu, mezi lety 1948–1955.

8. Alena Honcová (třetí zprava v poslední řadě), pod ní nejspíše Vlasta Prachatická po absolvování AVU, 1955.

9. Alena Honcová s Václavem Kimlem nejspíše v Petrohradě, asi 60. léta.

10. Alena Honcová s Václavem Kimlem a manžely Benešovými, asi 60. léta.

11. Alena Honcová (vlevo) se sestrami Válovými, nejspíše v Petrohradě, nedatováno.

12. Alena Honcová v ateliéru na Gorazdově ulici v Praze, 1987.

Soutěž

K Á Z E N

e hodnocení návrhů předložených do užší soutěže na výzdobu čelní stěny ve vestibulu hlavní budovy Biologického ústavu v Praze-Krči, konané dne 18. 10. t. r. ve Valdštejnské paláci a dne 23. 10. t. r. v Praze-Krči.

Přítomní členové odborné poroty pro výtvarné umění Umělecké soutěže k 20. výročí ČSFR: ss. arch. Aloš Bencha, akad. mal. Bohumil Dvorský, Bohuslav Felcman, Dr. Václav Formánek, Valentin Chavrád, Miloslav Jiránek, Stanislav Libenský, Prof. Karel Lidický, Prof. Josef Malejovský, akad. mal. Teodor Motrekl, Jiří Raš, arch. Jiří Táraba, akad. soch. Miloš Zet.

Za ČSAY: ss. akademik Ivan Málák, Dr. Říša, Dr. Říha, Dr. Šteral, Ing. arch. Vozík, Laufer, Ing. arch. Vincík, Ing. Jasmanský.

Za sekretariát umělecké soutěže: ss. Dr. Klapka, Černovský.

Ve zvyklu podmínkách užší soutěže sešli se uvedení členové poroty, nástupci vypravěatele a projektant k posouzení předložených návrhů.

Do užší soutěže byli vybráni z návrhů předložili:

akad. mal. V. Hančík
akad. mal. V. Kial - akad. soch. V. Hancová
akad. soch. J. Malejovský
akad. soch. J. Šimota

Ještě předtím se sešel s. Dr. Formánek. Porota konstatovala, že všechny předložené návrhy splňují podmínky soutěže a je možno přikročit k jejich hodnocení.

V. Hančík - porota ocenila výtvarné kvality navrhovaného řešení, měla však výhrady k výslednému barevnému a tvarovému pojetí, které by prostor příliš přetěžovalo.

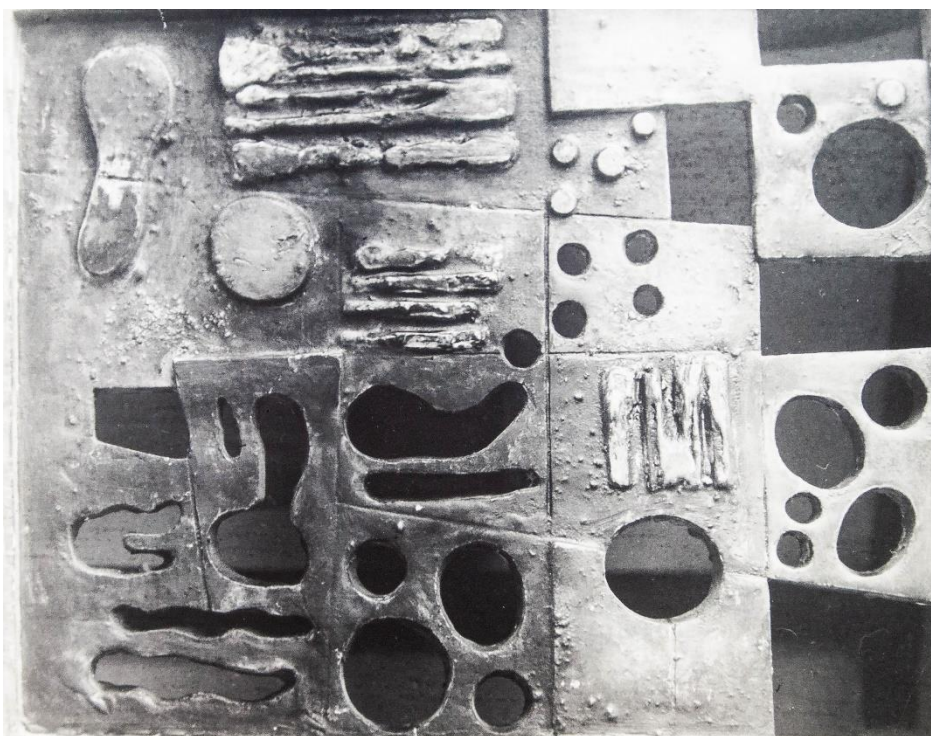
J. Malejovský - výtvarně jsou návrhy kvalitní, přesto však je otázkou, odpovídá-li postizace některých prvků návrhu obecně činnosti Biologického ústavu.

J. Šimota - autor předložil 3 alternativy:

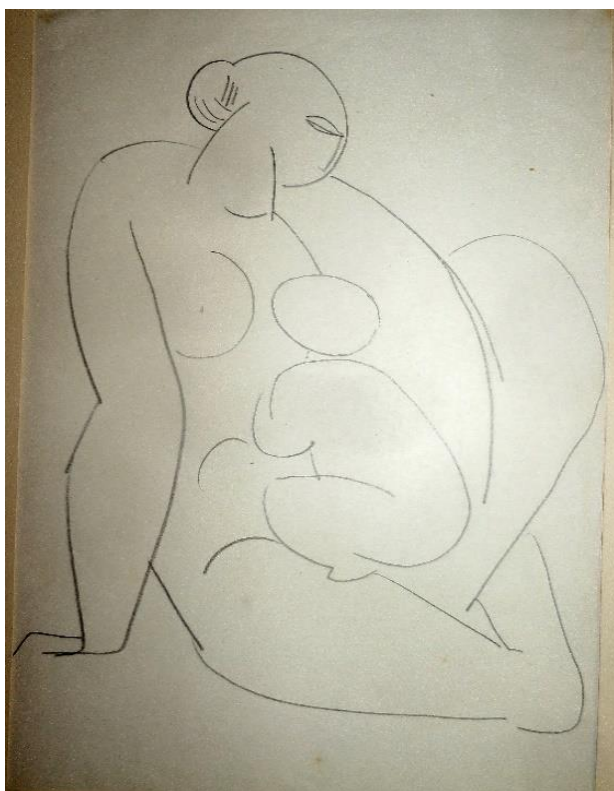
1. Řešení s celkovým keramickým obložením bylo označeno jako přetížené a pro daný prostor příliš pompézní.
2. 2 plastiky - porota hodnotila návrh jako příliš obvyklý bez zvláštního výtvarného přínosu. S ohledem na daný prostor symetrické umístění plastik není vhodné.
3. sloup-relief - v diskusi se vyskytly dva názory na toto řešení a proto bylo rozhodnuto, aby porota přišla na místě s přihlédnutím k prostorovým a provozním podmínkám daného architektonického prostředí návrh znovu posoudila.

V. Kial - A. Hancová - návrh byl hodnocen jako výtvarně kvalitní, neboť se smali vhodnými výtvarnými prostředky porušit symetričnost architektonického prostoru. Byl však vysloven názor, že levá a pravá strana není zatím náležitě vyvážená.

13. Soutěž na výzdobu čelní stěny ve vestibulu hlavní budovy v Biologickém ústavu v Praze-Krči, 1964.

14. Alena Honcová – Václav Kiml, Návrh na výzdobu čelní stěny ve vestibulu hlavní budovy v Biologickém ústavu v Praze–Krči, 1964.

15. Alena Honcová, *Mateřství*, kresba tužkou, po roce 1968.

16. Alena Honcová s Václavem Kimlem v Moskvě, 60. léta.

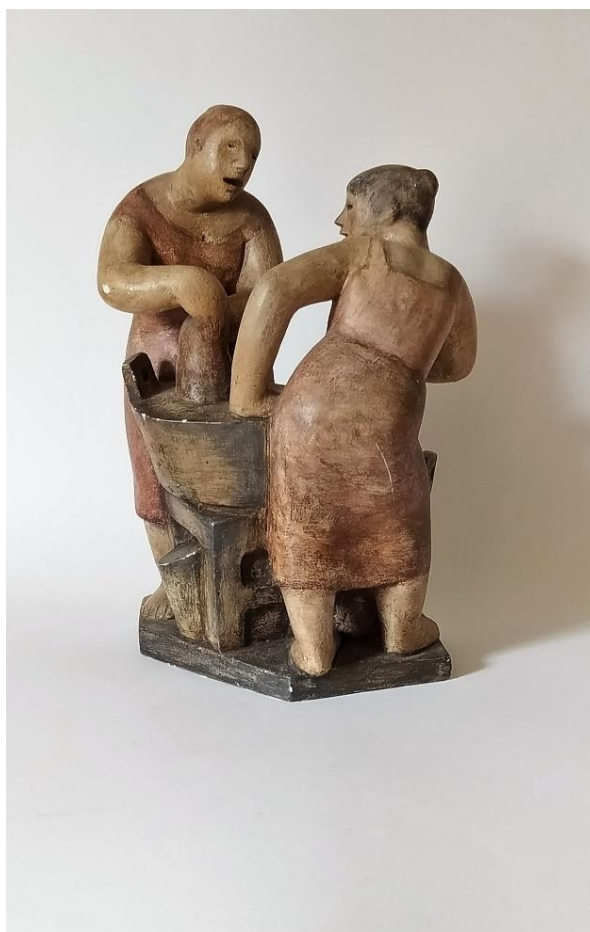

17. Členové Etapy, 70. léta.

18. A) Alena Honcová, *Návrh na fontánu s ženami a delfínem*, 1957, sádra, v. 27 cm.
B) Alena Honcová, *Studie na návrh na fontánu s ženami a delfínem*, 1957 cm.

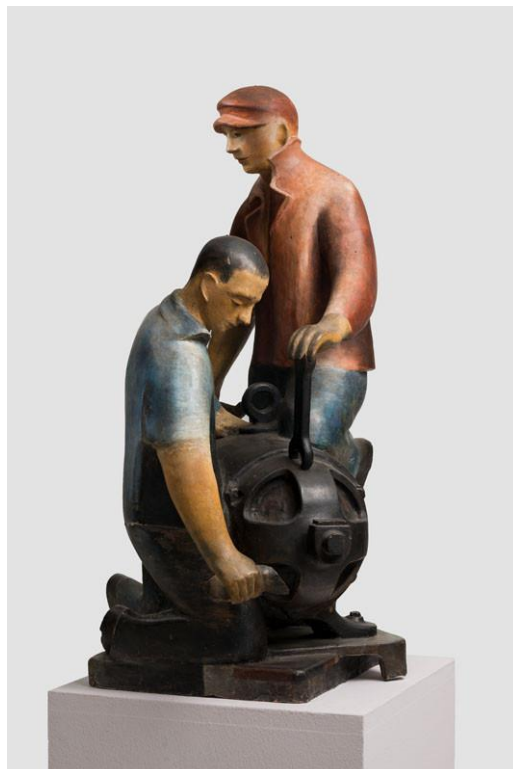
19. A) Alena Honcová, *Pradleny*, 1957, polychromovaná sádra, v. 35 cm.

B) Alena Honcová, *Studie k pradenám*, asi druhá polovina 50. let, kresba.

20. Otto Gutfreund, *Obchod*, 1923
sádra kolorována, v. 75,5 cm.

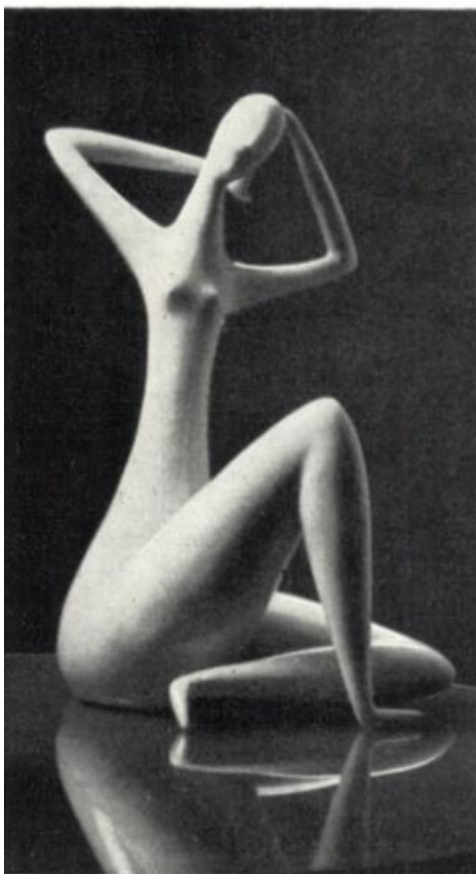
21. Otto Gutfreund, *Průmysl*, 1923,
sádra kolorována, v. 75 cm.

22. Jan Lauda, *Myčka*, 1923, terakota.

23. Rudolf Kremlíčka, *Myčky*, 1919, olej, plátno, v. 96 cm x š. 83 cm

24. Alena Honcová, *Sedící žena*, 1959, duchcovský porcelán, v. 15 cm.

25. Jitka Forejtová, *Ženy*, 1962, porcelán.

26. Jitka Forejtová, *Ženy*, 1962, porcelán.

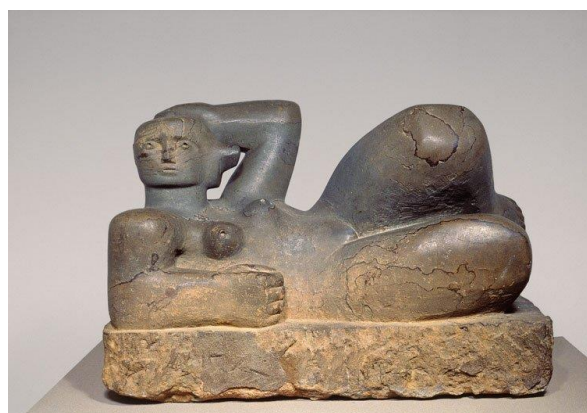
27. Alena Honcová, *Ležící dívka*, 1961, dentakryl, v. 19, 5 x š. 28 cm.

28. Alena Honcová, *Ležící*, před r. 1967, temná patina, v. 32 cm.

29. Henry Moore, *Reclining figure*, 1927, litý beton.

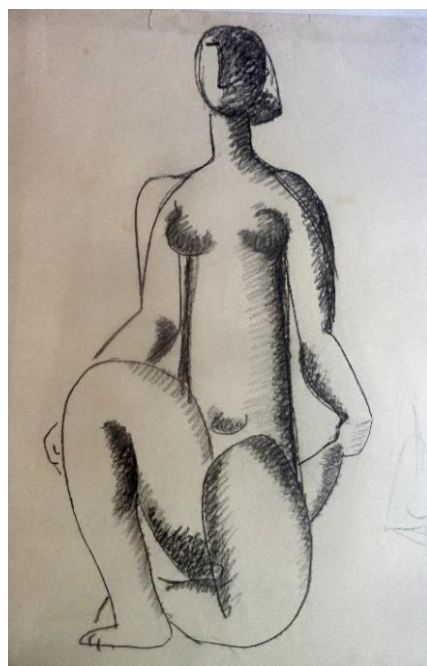

30. Henry Moore, *Reclining figure*, 1929, brown Hornton stone.

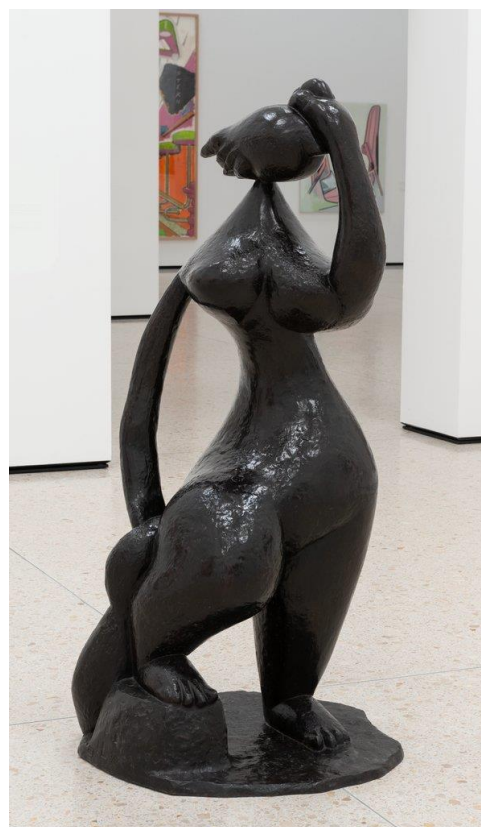
31. A) Alena Honcová, *Plachetnice*, 1961, sádra, v. 60 cm.

B) Alena Honcová, *Studie k plachetnici*, 1961, kresba tužkou

32. Henri Laurens, *La Lune*, 1946, bílý mramor.

33. Henri Laurens, *La grande baigneuse*, 1947, bronz.

34. Alena Honcová, *Sedící*, patinová sádra.

35. Alena Honcová, *Postava*, asi 1964, odlévání, kov, v. 58 cm.

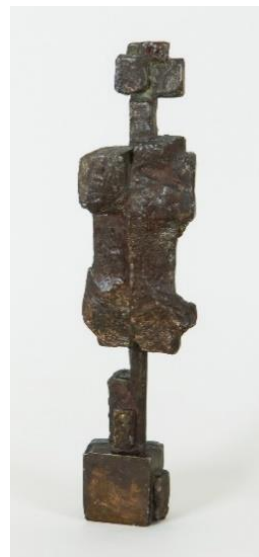
36. Alena Honcová, *Pastýřka*, 1964, cín, v. 29 cm.

37. Jan Koblasa, *Magdaléna*, 1959, bronz, v. 171,5 cm.

38. Alena Honcová, *Postava II*, 1965, cín, v. 28,5 cm.

39. Alena Honcová, *Figura*, (nedat.), bronz, v. 39 cm.

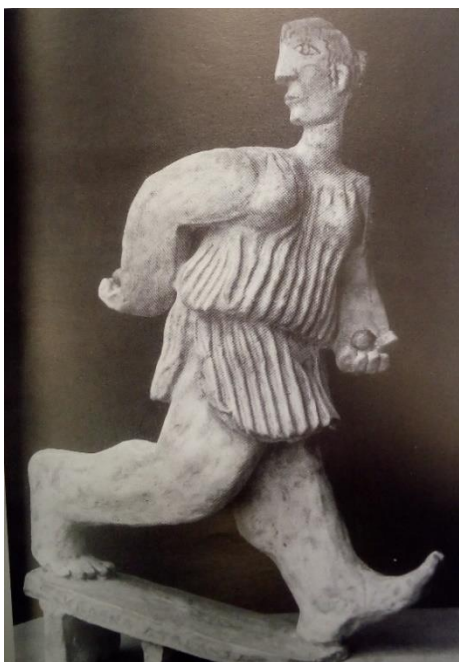
40. Alena Honcová, *Postava* (nedat.), v. 35 cm.

41. Alena Honcová, *Postava I*, (nedat.),
cín, v. 36 cm.

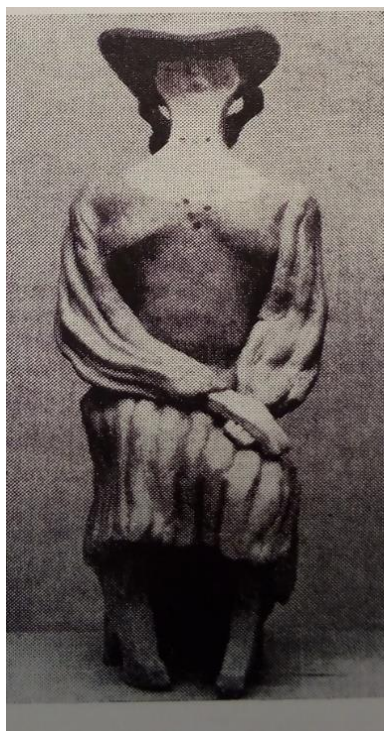
42. Alena Honcová, *Tanec*, 1970, disperzní hmota a patina, v. 22 cm.

43. Alena Honcová, *Krásná Atalanta*, 1980, polychromovaná pálená hlína, v. 48 cm.

44. Alena Honcová, *Pomona*, 1981, polychromovaná pálená hlína.

45. Alena Honcová, *Dáma*, 1985, polychromovaná pálená hlína.

46. Alena Honcová, *Slečny si povídaly*, 1982, polychromovaná pálená hlína, v. 44 cm.

B) Alena Honcová, *Studie Slečny si povídaly*, 1982, kresba tužkou

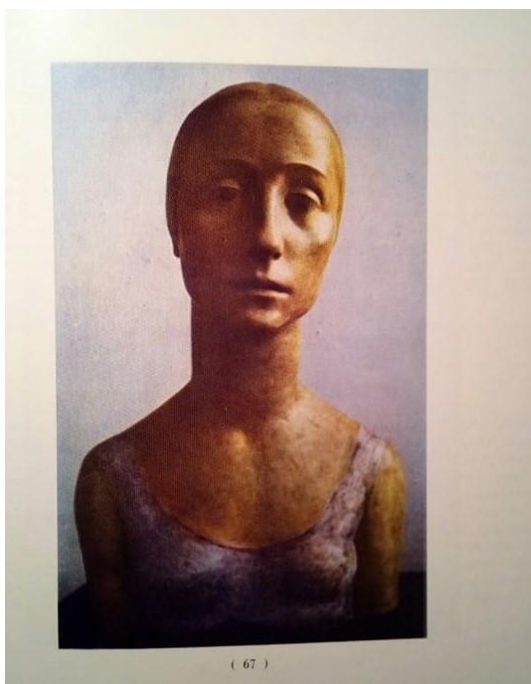
47. Alena Honcová, *Podobizna Dáši*, před r. 1955, mramor, v. 43 cm.

48. Alena Honcová, *Portrét děvčátka*, před r. 1962, mramor, v. 48 cm.

49. Alena Honcová, *Marcela*, 1958, polychromovaná pálená hlína, v. 55 cm.

50. Alena Honcová, *Marcela – Tanečnice*, před r.

51. Alena Honcová, *Studie Marcela – Tanečnice*, před r. 1976, kresba tužkou.

52. Alena Honcová, *Marie*, 1978, polychromovaná pálená hlína.

53. Titulní strana katalogu Kouzlo Křehkosti (2016).

54. Alena Honcová, *Portrét Ivany*, 1979, pálená hlína.

55. Alena Honcová, *Iva*, 1981, polychromovaná pálená hlína, v. 42 cm.

56. Alena Honcová, *Irena*, 1963, polychromovaná pálená hlína, v. 33cm.

57. Alena Honcová, *Dívka*, po roce 1980, polychromovaná hlína.

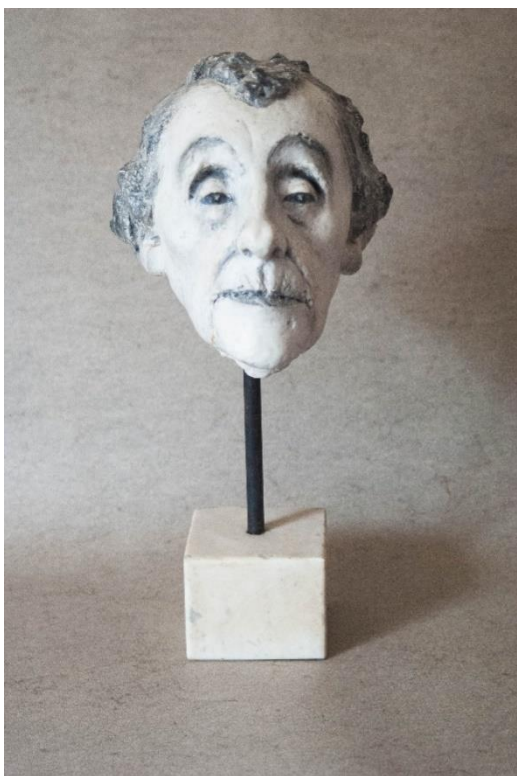
58. Alena Honcová, *Vlasta*, 1988, kolorovaná sádra, v. 42 cm.

59. Alena Honcová, *Květa*, 1982, polychromovaná pálená hlína.

60. Alena Honcová, *Květa*, 1985, polychromovaná pálená hlína.

61. A) Alena Honcová, *Anna Marie Tilschová*, 1986, malovaná sádra, v. 35 cm.

B) Fotografie *Anny Marie Tilschové*, datace neznámá.

62. A) Alena Honcová, *Božena Benešová*,
80. léta polychromovaná pálená hlína.

B) Fotografie Boženy Benešové, datace
neznáma.

63. Alena Honcová, *Ema Destinová*, 1981, polychromovaná pálená hlína.

64. Bohumil Kafka, *Podobizna Emy Destinové*, 1908, bronz, v. 64 cm.

16 Anotace

Jméno a příjmení	Michaela Kubánková
Katedra:	Katedra dějin umění
Vedoucí práce	Doc.PaedDr. Alena Kavčáková, Dr.
Rok obhajoby:	2022

Název práce:	Sochařka tvorba Aleny Honcové
Název v angličtině:	Sculptural work by Alena Honcova
Anotace	Česká sochařka Alena Honcová byla členkou tvůrčí skupiny Etapa, jež byla založena v roce 1961. Důležitou oblastí v její tvorbě jsou portrétní plastiky dívek a žen, k nejzajímavějším patří například bysta operní pěvkyně Emmy Destinové. Práce Aleny Honcové se nacházejí v nejrůznějších veřejných sbírkách například v Galerii umění Karlovy Vary, v Severočeské galerii výtvarného umění v Litoměřicích, v Alšově jihočeské galerii v Hluboké nad Vltavou a v Oblastní galerii Vysočiny v Jihlavě a bezpochyby i ve sbírkách soukromých. Během šedesátých let vytvořila sochařka řadu nefigurativních děl souznějících s výtvarnou polohou českého informelu a nové figurace. Práce se zaměří na vyličení životního příběhu umělkyně, dokumentaci co největšího počtu prací sochařky a na zhodnocení kolekce děl v dobovém uměleckohistorickém kontextu.
Klíčová slova:	Alena Honcova, sochařství 20. století, česká sochařka
Anotace v angličtině:	Czech sculptor Alena Honcova was a member of the creative group Etapa, which was founded in 1961. An important area of her work is portrait sculptures of girls and women, the most interesting being the bust of the opera singer Emma Destin. Alena Honcova's works are in various public collections, such as the Karlovy Vary Gallery of Art, the North Bohemian Gallery of Fine Arts in Litoměřice, the Alš South Bohemian Gallery in Hluboká nad Vltavou and the Regional Gallery of the Highlands in Jihlava, and undoubtedly in private collections as well. During the 1960s, the sculptor created a number of non-figurative

	works in harmony with the artistic position of Czech informel and new figuration. This thesis will focus on the artist's life story, documenting as many of her works as possible and evaluating the collection of works in a contemporary art historical context.
Klíčová slova v angličtině:	Alena Honcová, sculpture of the 20th century, Czech sculptor
Přílohy vázané v práci	Identická verze textu práce a její obrazová příloha na CD.
Rozsah práce:	78 stran (75 627 znaků)
Jazyk práce:	Čeština